"ပေးဆပ်ခြင်း"

မျိုးသန္တာ

(၁)

နိုင်မင်းသည် တီးလဖင်းကားလေးပေါ်သို့ တက်လိုက်ရာက ကားတံခါးလေးကို ဆွဲ၍ပိတ်လိုက်ပြီး စက်နှိုးလိုက်လေသည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် "အစ်ကို"ဟူသော ခေါ်သံကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် နိုင်မင်းသည် လှည့်၍ကြည့်လိုက်ရာ "ဟော"ဟု ပါးစပ်ကမြည်သွားရင်းမှ သူ၏ ဦးခေါင်းကို ကားအပြင်ထွက်လိုက်ပြီး ..

"သန်းသန်း မင်းဘယ်တုံးက ရန်ကုန်ရောက်နေသလဲဟင် လာလေ ဘယ်သွားမလဲ"

နိုင်မင်းသည် မယ်ဗဟာတစ်ဦးပမာ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ဖြင့် အသားဖြူဖြူလှလှ ကျော့ရှင်းလေသော ယမင်းကလေးသန်းသန်းဆိုသူအား သူ၏ကားပေါ်သို့ ဖိတ်ခေါ်လိုက်လေသည်။

သန်းသန်း၏ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်မှာ တုတ်တုတ်နိုင်နိုင်ကြီးမဟုတ်ဘဲ၊ ခါးနွဲ့၊ ရင်ချီ၊ တင်ပါးစွင့်စွင့်ဖြင့် မက်မောစရာ ကောင်းအောင်လှပသူလေး တစ်ယောက်ဖြစ်လေသည်။

သန်းသန်းသည်ကားရှေ့ခန်းတံခါးကို ဆွဲ၍ဖွင့်ကာ

ကားပေါ်သို့တက်လိုက်လေသည်။ ပြီးတော့ .. ဝမ်းသာလိုက်တာ အကိုရယ် .. အကိုနဲ့တွေ့တုံး သန်းသန်းတို့ အိမ်လိုက်ခဲ့ပါလားဟင် အခု သန်းသန်း အန်တီတို့နဲ့ ရန်ကုန်လိုက်ပြီးနေတယ်အကို ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

သန်းသန်းဆိုသူကလေးက သူမ၏ ပြည့်ဖြိုးအိစက်လေသော ကိုယ်လုံးကလေးအား နိုင်မင်း၏ ကိုယ်နားသို့တိုးကပ်ကာ ပြောလိုက်သည်။ သူမ၏ ကိုယ်မှထွက်၍လာသော ဂိုယာရေမွှေးနံ့မှာ နိုင်မင်း၏ နှာခေါင်းထဲဝယ်လာရောက်ကလိလျှက်ရှိလေသည်။

သန်းသန်းသည် ပုသိမ်သူလေး တစ်ယောက်ဖြစ်လေသည်။ သူမသည် အလှမယ်လေး တစ်ဦးဖြစ်ပြီးလျှင် မယ်အဖြစ်ချင့်သည်း ရခဲ့သူဖြစ်သည်။ နိုင်မင်းကိုယ်တိုင်ကလည်း လှပျိုဘဝက သန်းသန်းကို အသေအလဲပိုးပန်းခဲ့သည်ကတော့ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။

သို့သော် သန်းသန်းသည် သူဌေးသားတစ်ဦးနှင့် အိမ်ထောင်ကျပြီးမှပင် ထိုသူဌေးသားမှာ မယားကြီးတစ်ယောက်ရှိကာ ခွာပြခဲ့ရသည်ကိုတော့ နိုင်မင်းက သိထားရလေသည်။

ဤတွင်လည်း သန်းသန်းသည် လှနေတုံးဘဲဖြစ်ပါသည်။သို့မို့ကြောင့်ပင်လျှင် သူမသည် စက်ပိုင်ရှင် သူဌေးလေးတစ်ဦးနှင့် တဖန် အိမ်ထောင်ကျခဲ့ချေသည်။

သန်းသန်းသည် ထိုစက်ပိုင်ရှင် သေဌေးနှင့်ပင် လွန်ခဲ့သော (၂)နှစ်က သူမနှင့်ပြတ်စဲခဲ့ရပြီးလျှင် သူမမှာ မိဘများ၏ ပွဲရုံတွင်ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးခဲ့လေသည်။ နိုင်မင်းကလည်း သူမ၏အလှကို မက်မောနေခဲ့ရတုံးပင်ဖြစ်ကာ ထိုကာလများအတွင်း မကြာခဏဆိုသလိုပင် သန်းသန်း၏ထံသို့ရောက်ခဲ့သည်ဖြစ်၏။

သန်းသန်းသည် နှစ်လင်ကွာ နှစ်ခုလပ်လေးဖြစ်သည့်တိုင်အောင်ပင်လျှင် လှနေသည်။ ယခုတွေ့မြင်ရသည့်အချိန်တိုင်အောင်ပင်လည်း အလှအပ မပျက်သေး။ သူမ၏ ပါးစုံ့လေးများက ပိုမိုကာ စုံ့စုံ့ကလေးထွက်နေသလို၊ ရွှေရင်ဖြိုးညဖိုးတို့ကလည်း အရင်ကထက်ပိုမိုပြည့်ဖြိုးကာ မို့မို့စွင့်စွင့်လှပတင့်တယ်၍နေ၏။ သူမ၏ အသက်ကာလဲ အလွန်ဆုံးရှိလှမှ (၂၃)ထက်မပိုပေ။

ကားမောင်းရင်း သန်းသန်း၏ နောက်ကြောင်းတို့ကို နိုင်မင်းသည် စဉ်းစားနေမိသည်။ သန်းသန်းနှင့် သူသည် လက်မထပ်ရသေးသော လင်မယားဘဝအထိပင် ရောက်ခဲ့ပြီးမှသူ၏မိဘများသဘောတူသော ခင်မြူရီနှင့် အိမ်ထောင်ကျခဲ့သောအချိန်တွင်တော့ သန်းသန်းနှင့်သူသည် အဆက်ပေးခဲ့ရခြင်းဖြစ်လေသည်။

"ကဲ.. ဘယ်လိုက်ပို့ရမလဲ သန်းသန်း"

နိုင်မင်းက သန်းသန်း၏ လှပနေသော တစ်ကိုယ်

လုံးအား တပ်မက်သောမျက်လုံးများဖြင့် ခြောင်ကျကျပင် ရွှန်းရွှန်းစားစားကြည့်လိုက်ရင်းက ပြောလိုက်လေသည်။

"မြည်လမ်းကိုသွားမယ်လေ . . ခြောက်မိုင်မှာ သန်းသန်းတို့အိမ်ရှိတာဘဲ . . ဘာလဲ မလိုက်ချင်ဘူးလား"

သန်းသန်းသည် သူမ၏ မျက်နက်ဝန်းလေးကို ရွှေ့လိုက်ရင်းက ပြောလိုက်လေသည်။

"ပို့ပါ့မယ်ဗျာ တကယ်ပဲ မတွေ့ရသေးဘူး၊ ဒေါ်သချည်းဘဲ၊ ဒါထက် သန်းသန်းရော ယောကျာ်းရပလား၊ အိမ်လိုက်လာလို့ သန်းသန်းလင်ကြီးက နှင်ချလိုက်မှဖြင့် . ."

"အပိုရှုပ်၊ အပို၊ အပိုမှ စစ်စစ်၊ စစ်စစ်နဲ့ရှိသေးပါတယ် အကိုရယ် . . ဟင်း"

သန်းသန်းက မျက်စောင်းလေးထိုး၍ ပြောလိုက်လေသည်။ သန်းသန်း၏ အမူအယာလေးကြောင့်ပင် နိုင်မင်းသည် တသိမ့်သိမ့်ရယ်လိုက်လေသည်။

"သန်းသန်းကို အမြဲတမ်းသတိရနေတာဘဲကွာ၊ ကိုယ်ဖြင့်အခုမိန်းမသာယူလိုက်ရတယ် သန်းသန်းကိုဘဲ အမြဲ တမ်းသတိရနေတာဘဲ အချစ်လေးရာ"

"ဟင်း . . အခုမှသိပ်လွမ်းမနေပါနဲ့ အကိုရာ သိပ်ရိုချင်တာဘဲ ယောကျာ်းတွေဟာ လျှာအရိုးမရှိတိုင်း သိပ်ပြောတတ်တယ်"

သန်းသန်းက နီတွတ်တွတ် နှုတ်ခမ်းပါးပါးကလေး

ကို တွန့်ကာ ပြောလိုက်သည်။

"အဲဒါသိပ်ခက်တာဘဲ၊ ကိုယ်ကသန်းသန်းကို မတွေ့တဲ့သူပါအိမ်ကဟာကြီးကတော့ နောက်မှတွေ့ရတာမဟုတ်လား သန်းရာ၊ ဒီတော့ တွေးမိတိုင်း ဒွေးသလိုဖြစ်ရတာဘဲ သိလား ကိုယ်ပြောတာယုံပါ အချစ်ကလေး"

"တွေးမိတိုင်း ဒွေးနေတဲ့သူမို့ အိမ်ကဟာကြီးအနားက မခွာနိုင်တာဘဲ မဟုတ်လား အကို"

သန်းသန်းက ခပ်သိမ့်သိမ့်လေးရီမော၍ ပြောလိုက်၏။ ထိုအခိုက်မှာပင် သူတို့ကားလေးသည် ကမာရွတ်လမ်းဆုံကို ဖြတ်ကျော်၍ မကြာမီမှာပင် သန်းသန်းနေထိုင်ရာ အိမ်သို့ ရောက်ခဲ့ရလေသည်။

အိမ်ကိုရောက်တော့ အိမ်ဖေါ်ဖြစ်ဟန်တူသော ကောင်မလေးတစ်ယောက်တံခါးကိုလာ၍ ဖွင့်ပေးသည်။

သန်းသန်းသည် နိုင်မင်းကို အိမ်ကြီးအပေါ်ထပ်ရှိ ဧည့်ခန်းဆောင်သို့ခေါ်၍လာခဲ့လေသည်။ အိမ်ကြီး၏ ဧည့်ခန်းဆောင်မှာ အဘိုးတန်သော ပရိဘောဂများဖြင့် ပြည့်စုံလျှက်ရှိလေသည်။

"အကို ထိုင်"

သန်းသန်းသည် သူမ၏ ဝန်းဝိုက်လေသော မျက်ခုံးတို့ကိုမြှင့်ကာ ပြောလိုက်လေသည်။ ပြီးတော့ သန်းသန်းသည် သူမ၏ ကိုယ်လေးကို လှည့်ပြီး မျက်နက်ဝန်းကလေးအား

ခေါင့်သို့ပြေးကပ်ကာကြည့်လိုက်ရင်းက အခန်းထဲသို့ ကြွကြွ ရွရွလေးဝင်သွားလေသည်။

(၅)မိနစ်ခန့်ကြာသောအခါတွင် သန်းသန်းသည် ထဘီ တဆင်လဲ၍ အိမ်ခန်းတွင်းမှ ထွက်လာခဲ့သည်။ ပြီးတော့ သူမ၏ လက်ထဲတွင် ငွေလင်ပန်းနှင့် ဝိုင်ကလပ်များ ရမ်အရက်များ။

သန်းသန်းသည် နိုင်မင်း၏ အနားသို့ ကိုယ်လုံးခြင်း တပ်ကာ ထိုင်လိုက်ရာ လက်မြန်လှသော နိုင်မင်း၏ လက်များက ဖြူကနဲ သူမ၏ နွဲ့သော ခါးကလေးကို ရစ်ပွဲ့ဆွဲယူလိုက်ပြီးလျှင် မို့မောက်လှသော လုံးဝန်းသည့် သူမ၏ ရွှေရင် နှစ်မွှာကို ဖိကပ်ကာ နမ်းလိုက်ပြီးမှ သူမ၏ ရွှေရောင်ပါးမို့ မို့လေးအား နမ်းလိုက်သည်။ ထိုသို့နမ်းလေသည်မှ နီတွတ်သော နှုတ်ခမ်းလေးဆီသို့ အပြေးရောက်သွားခဲ့လေသည်။

သန်းသန်းသည် နိုင်မင်း၏ အနမ်းပင်လယ်ဝယ် ဖြူကနဲ မျက်တောင်ကော့ကြီးများစင်း၍ ကျသွားရာမှ သွယ်လျလေသော လက်ချောင်းလေးများဖြင့် နိုင်မင်း၏ ကျောပြင်ကြီးအား ရစ်ပွဲ့လိုက်လေသည်။

အတန်ကြာမှ နိုင်မင်းသည် သန်းသန်း၏ ကိုယ်ပေါ်မှ သူ၏လက်များကို ဖြေလျှော့လိုက်သလို သူ၏ ကိုယ်ပေါ်မှ သန်းသန်း၏ လက်များကလဲ ဖြေလျှော့သွားရလေသည်။ သို့စေကာမူ သန်းသန်း၏ စင်းနေသော မျက်တောင်ကော့ကြီး

များမှာ ရုတ်တရက်တော့ ပြန်၍ပွင့်မလာသေးချေ။ သန်းသန်း အတော်လေးပင် ရမက်ဆန္ဒပြင်းထန်နေပုံ ရလေသည်။

"အစ်ကို့ကို . သန်း သိပ်ချစ်တာဘဲ"

သန်းက နိုင်မင်း၏ ခါးကိုဖက်၍ သူမ၏ ခေါင်းကလေးကို နိုင်မင်း၏ ရင်အုပ်ကျယ်ကြီးပေါ်ဝယ် မှေးတင်လိုက်ရာကပြောလိုက်သည်။ နိုင်မင်းကလဲ သန်း၏ ပါးကလေးကို နမ်းလိုက်ရာက "ကိုလဲချစ်တာပါဘဲကွယ်"ဟု ခပ်တိုးတိုးလေး ပြောလိုက်လေသည်။

ယင်းနောက်တွင် သန်းသန်း ကိုယ်တိုင်က ဝိုင်ကလပ်ထဲသို့ ရမ်အရက်များ ငှဲ့ထည့်ပေးလိုက်သည်။ ရမ်မှာ စပ်ထားပြီးဖြစ်ဟန်တူသည်။ ပြီးတော့ နှစ်ဦးသား မြိန်တူ သောက်လိုက်ကြသည်။

"သန်းတို့အိမ်ကြီးက တယ်ကောင်းပါလား၊ ဆိုဖါကြီး တွေကလဲ ဒီပဲ"

နိုင်မင်းသည် သန်းသန်း၏ ပခုံးလေးကိုဖက်ပြီး ဆိုဖါပေါ်တွင်ထိုင်နေရာက အနည်းငယ်ဖင်ကြွလိုက်ရင်းက ပြောလိုက်လေသည်။

"သန်းကို .. ကိုယ်မရလိုက်တာ ကိုယ့်အဖို့ကြီးမားတဲ့ ဆုံးရှုံးခြင်းတရပ်ပါဘဲ သန်းရာ"

"အို ဟင့် ကြည့်ပါလား အကိုက သိပ်ကဲလာပြီ တင်း .. ယားလိုက်တာ .."

သန်းသန်းတစ်ယောက် တွန့်၍တွန့်၍ ဖြစ်သွားရလင့်ကစား နိုင်မင်းကတော့ သန်းသန်း၏ ကိုယ်လုံးလေးကို ဖက်လိုက်ပြန်ကာ ဝါဝင်းကျော့ရှင်းလေသော သူမ၏ လည်တိုင်လေးကို ဖြတ်ကနဲဖြတ်ကနဲ ဒလစပ် စုပ်ကာနမ်းလျှက်ရှိနေလေသည်။ သန်းသန်း၏ လည်တိုင်လေးမှာ မော့လာရသည်ထိ ဖြစ်လာရသလို သူမ၏ ရင်လေးတွေမှာလဲ ကော့၍တက်လာရလေသည်။ ထို့ကြောင့်လဲ မို့မောက်လေသော ရွှေရင်အုံများက ပိုမိုကာ စွင့်ကား ထွက်လာရလေသည်။

"လွှတ်စမ်းပါအုံး ကိုရယ်"

ဤသို့ လေသံတိုးတိုးလေးဖြင့် တောင်းပန်လိုက်သောအခါတွင်တော့ နိုင်မင်း တစ်ယောက်မှာ ကတဲ့တဲ့ ရှိမောရာက သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို လွှတ်၍ ပေးလိုက်ရလေသည်။

"သန်းက အရင်ကထက်ပိုပြီး ချစ်စရာကောင်းလာတာဘဲကွယ်"

သန်းက မျက်စောင်းလေးထိုးပြီးမှ ရမ်အရက်များကို ဝိုင်ကလပ်ထဲသို့ထပ်၍ ထည့်ပေးနေပြန်ချေသည်။

"သန်းက အခုဘာလုပ်နေလဲ"

"ဘာအလုပ်မှ မရှိသေးပါဘူး ကိုယ်ရာ အဲဒါ စာတိုက်မှာ စာရေးမဝင်ပြီးလုပ်မလားလို့"

"ကိုယ့်စိတ်ထဲမှာ အမှန်ပြောရရင် အခု ကိုယ်တွေ့နေရတဲ့ အခြေအနေနဲ့ သန်းက စာရေးမ ဝင်လုပ်ဖို့ လိုသေးလို့လား နောက်ပြီး ကိုယ့်သဘောကလဲ သန်းကို စာရေးမမလုပ်စေချင်ဘူး အချစ်ရယ်"

"ဒါတွေက ဒေါ်ဒေါ်ပစ္စည်းတွေဘဲ သန်းက အရင်က စုဆောင်းထားတာနဲ့စားနေတာ . နောက်ပြီး စာရေးမမလုပ်လို့ ဘယ်သူက လာပြီးတော့ လုပ်ကျွေးမှာတဲ့လဲ"

သန်းသန်းက မျက်စောင်းလေးထိုးကာ မေးကလေးငေါ့၍ နှုပြောလိုက်လေသည်။

"ကိုယ်က ထောက်ပံ့မှာပေါ့"

"အမလေး မယားငယ်ဘဝတော့ မလုပ်ပါရစေနဲ့ ကြောက်လွန်းလို့ပါ သန်းဘဝနဲ့ သန်းဟဲရှိပါစေတော့ အကိုရယ် သန်းဟာ လင်ကံဆိုးလွန်းလို့ပါ ကိုယ်ရယ်"

သန်းသန်းက မျက်နှာလေးချိုကာ ပြောလိုက်ရင်း ဝိုင်ကလပ်ကို လှမ်း၍ ကမ်းပေးလိုက်လေသည်။

"လင်ဆိုတာဟာ သန်းအဖို့ ကံဆိုးပေမဲ့ ကိုယ်နဲ့ကျရင် ကံမဆိုးပါဘူးကွာ လင်ရှိတာဟာ သန်းအတွက် ခုလိုလွတ်လွတ်လပ်လပ်နေရတာထက် ဘယ်လောက် အီငြွေးရမလဲကွယ်"

တဆက်တည်းမှာပင် နိုင်မင်းက လင်ဆိုတာ မဟာသြသဓဆေးကြီးဘဲ အစာကြေတယ် ရင်ချောင်တယ် နှစ်လုံး

ငြိမ်ငြိမ် ကျန်းမာတဲ့အားဆေးကြီး မဟုတ်လား သန်းရယ်ဟင်"

ဆို၍ပြောလိုက်လေရာ သန်းသန်းက နိုင်မင်း၏ ပေါင်ကို သူမ၏ လက်လေးဖြင့် ဆွဲ၍ လိမ်လိုက်လေသည်။

"အား . အား .. ကြည့်စမ်း.. ရှက်"

"ဟင်း တော်တော်ကဲနေ၊ နာတာတောင် နှမ်းလိုက်ရသေးတယ်"

"ချစ်တာကိုး သန်းရဲ့"ဟု ပြောလိုက်ရင်းက နိုင်မင်းသည် သန်းသန်း၏ ပါးကလေးကို မနာ့တနာ ဆွဲ၍ လိမ်လိုက်လေသည်။ နိုင်မင်း၏ ဝမ်းထဲသို့ ယစ်မြူးညှို့ကလဲ အတော်လေးပင် ဝင်မှုန်းမသိ ဝင်ခဲ့ချေပြီ။

"ဟဲဟဲဟဲဟဲ သန်းသန်းကိုယ့်ကို သိပ်ပြုစုတဲ့ သန်းကိုယ်သန်းနဲ့ကျမှဘဲ ပျော်ရတော့တယ် ဟုတ်လား"

"ကြည့်ပါလား .. အကို သိပ်ကဲလာပြီ၊ လာလာ အခန်းထဲကို သွားကြရအောင် အကို .."

"သန်းသန်း ပွေ့ချီမှ လိုက်မယ် .. လိုက်မယ်"

နိုင်မင်းက ဝိုင်ကလပ်ကို မြှောက်၍ ပြောလိုက်သည်။ ပြီးတော့ သူ့လက်ထဲမှ ဝိုင်ကလပ်ကို လွှတ်ချလိုက်ပြီးလျှင် သန်းသန်းကို ခွေ့ကနဲ ကောက်ယူ၍ ပွေ့လိုက်သည်။ သန်းသန်း၏ ကိုယ်လုံးလေးမှာ မလွှတ်သာ တင်းကာ ကြွစနေပေပြီ။

သန်းသန်းသည်နိုင်မင်းနှင့်အတူ အိပ်ခန်းထဲသို့ တွဲ၍

ဝင်သွားခဲ့သည်။ သန်းသန်း၏ ကိုယ်လုံးလေးအား နိုင်မင်းက အခန်းထဲသို့ ရောက်သည်နှင့် တမြိုင်တည်း ချီမကာ လျှောက်လိုက်သေး၏။

"ဟဲဟဲ ကိုယ်မူးနေပေမဲ့ သန်းကိုတော့ ကောင်းကောင်းချီနိုင်ပါသေးတယ်၊ သန်းရယ် သန်းက သိပ်လှ .. သိပ်လှတာဘဲ ဟင်း . ဒါကြောင့် အကိုက ဝမ်းကစ် .. တူးကစ် .. သရီးကစ် .."

ပြောရင်းကပင် နိုင်မင်းသည် အသန်းကို ပွေ့ထားလျှက်မှ သူမ၏ ပါးလေးကို နမ်းလိုက်၊ နှုတ်ခမ်းလေးကို စုပ်လိုက်၊ လုပ်နေရာ သန်းသန်းကလဲ သူမ၏ မျက်နှာလေး အားတည့်တည့်မတ်မတ်မဖေးဘဲ ဟိုဖက် ဒီဖက်လှည့်ကာ ပေးနေသဖြင့် နှာခေါင်းနှင့်ပါး တလှဲစီဖြစ်နေရကာ သန်းသန်းက သဘောကျလျှက် တခစ်ခစ် ရီ၍နေပေတော့သည်။

ထိုအခိုက် "အမေ့"ဟု သန်းသန်းသည် မျက်လုံးလေးပြူးကာအော်လိုက်လေသည်။

သန်းသန်းတစ်ယောက် မျက်လုံးပြူးမည်ဆိုက ပြူးစရာပင် နိုင်မင်းသည် သန်းသန်း၏ ကိုယ်လုံးလေးအား ကုတင်ပေါ်ရှိ အိပ်ရာပေါ်သို့ဖြုံးကနဲ ပစ်ချလိုက်သောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

သန်းသန်းသည် ကုတင်ပေါ်တွင် ပက်လက်လေး ဖြစ်၍နေရှာ၏။ထိုအခါတွင်တော့ နိုင်မင်းသည် ဖြုံးကနဲ ကု

တင်ပေါ်သို့ တက်လိုက်ကာ သန်းသန်း၏ အပေါ်သို့ [illegible] လျှားထိုးမှောက်ချလိုက်ရင်းမှ အနမ်းမိုးများကို ခွေ[illegible] ချေသည်။

"အို .. ကြည့်ပါလား . အကိုက အင်းကျီကြီး[illegible] မချွတ်သေးဘဲနဲ့"

သန်းသန်းက ထိုသို့ပြောရင်းက နိုင်မင်း၏ ရင်ခွင်[illegible] တွင်းမှ လူးလဲ၍ ထလိုက်လေသည်။ ဖြီးတော့ သူမသည် နိုင်[illegible] မင်း၏ အင်းကျီ ကျယ်သီးများကို တစ်လုံးခြင်းဖြုတ်၍ [illegible] နေတော့ရာ နိုင်မင်းသည် ဖြုံးဖြုံးကြီးဖြင့် ကြေနပ်လျှက် [illegible] လေသည်။

သန်းသန်းသည် အင်းကျီမရှိတော့သော နိုင်မင်[illegible] အား ကြည့်၍ အတော်ကလေး သဘောကျလျှက်ရှိနေ[illegible] တော့သည်။

ထိုအချိန်လေးအတွင်းမှာပင် သန်းသန်းသည် [illegible] ရာပေါ်သို့ ပစ်၍ လှဲလိုက်လေသည်။ နိုင်မင်းသည်[illegible] သန်းသန်း၏ ကိုယ်လေးပေါ်သို့ မှောက်၍ ချကာ ပါး[illegible] လေးများကို အငမ်းမရ နမ်းလိုက်ရင်း သန်းသန်း၏ နှုတ်ခမ်း[illegible] လေးများကို ပူနွေးစွာ စုပ်နမ်းလိုက်လေတော့ရာ သန်းသန်း[illegible] သည် တပ်မက်သောစိတ်များဖြင့် သူ၏ မျက်လုံးလေးများ[illegible] သည် ရွှန်းရွှန်းလဲ့လဲ့ အရောင်ဖြာထွက်လာရာက နိုင်မင်း၏[illegible] ကိုယ်ကြီးကို တင်းကြပ်စွာ ဖက်လိုက်လေတော့သည်။

နိုင်မင်းကတော့ သူ၏ ရိုဝ၍နေသော အရောက်တံ [illegible] သူ၏ လက်များက အစွမ်းပြလျှက်ရှိပေပြီ။ နိုင်မင်း [illegible] သန်းသန်း၏နိုင်လွန် အင်းကျီကြယ်သီးလေးများကို [illegible] လက်များနှင့် ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေးဖြုတ်လိုက်ရသည်ထိ [illegible]သည်။

နိုင်မင်း၏ ကျန်သောလက်တဖက်ကတော့ သန်း [illegible] ဖြည့်ဖြိုးတုတ်ခိုင်လေသော ပေါင်များပေါ်သို့ [illegible]နေလေပြီ။ အရင်းမှအဖျား၊ အဖျားမှ အရင်းသို့ [illegible] ပွတ်သပ်လျှက်ရှိရာမှပင် တဖွဖွလည်း ဆုပ်ချေ [illegible]၏။ ကြာလာတော့လည်း အသန်းကိုယ်တိုင်မှာ [illegible] လက်သရမ်းမှု၊ အချစ်စမ်းမှုတွေကို မက်မက် [illegible]လာရာက သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးမှာ တွန့်တွန့် [illegible]လာရလေတော့သည်။

သန်းသန်း၏ နိုင်လွန်အင်းကျီလေးနှင့် ဘရာစီယာ [illegible] ချွတ်ထွက်သွားချိန်တွင်တော့ မို့မောက်ကာ ဝင်းမှည့် [illegible] တောင်ထွတ်နှစ်ခုကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် သိမ်းပိုက် [illegible] နိုင်မင်းသည် ဒလကြမ်းဆွဲ၍ စို့လေတော့ရာ [illegible] သန်းသန်း၏ ကျောလေးမှာ ကော့၍အတက်. [illegible] နိုင်မင်း၏ လက်တစ်ဖက်ကလဲ သူမ၏ ကျောပြင် [illegible] ထိုးသွင်းကာ သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို ဆွဲမ၍ [illegible] အားမရောင် သူ၏ မျက်နှာဆီသို့ ဖိကပ်ပြီး ဆာ

လောင်နေသော ကာလေးငယ်တစ်ဦးဖော တဖြွတ်ဖြွတ်စွဲလျှက် ရှိလေတော့ရာ သန်းသန်း၏ မျက်တောင်ကော့ကြီးတွေမှာ ထိန်း၍မရနိုင်လောက်အောင်ပင် စီး၍ ကျသွားရလျှက်၊ မနဲပင် အသက်ရှူနေရသလို သူမ၏ ပေါင်တံနှစ်ဖက်သည် လည်း ရုန်းလိုက် ဆန့်လိုက်၊ ပူးလိုက်ခွာလိုက်ဖြင့် လှုပ်ရှားနေရလေသည်။

မကြာခင်မှာပင် ဖြူဖွေး ဝင်းမွတ်၍နေသော သန်းသန်း၏ နို့အုံလေးများသည် ပန်းနုရောင်သွေးသို့ ကူးပြောင်းခဲ့ရလေတော့သည်။

"ဟင်း ။ ဟင်း ။ ကို ။ ။ ကိုကလဲကွယ် သန်းမနေတတ်တော့ဘူး ဒီလောက်ဖိထားတော့လဲ အသက်ရှူလို့တောင် မရတော့ပါလား ကို ။ ။ ရယ် ။ ။"

သန်းသန်းက အမောတကောလေး ငိုသံလေး စွက်ကာ တောင်းပန်လိုက်လင့်ကစား နိုင်မင်းကတော့ မလွှတ်တဲ့ ဖွတ် တွယ်ထားခဲ့ချေပြီ။

"သန်း ။ ။ ဟင်း ။ သန်း ကိုယ့်ကို ချစ်တယ်ဆို"

"ချစ်တာပေါ့ ကိုရယ်"

သူမ၏ ရင်သားများပေါ်မှ မျက်နှာကိုကြွကာ ကြိတ်မနိုင်ခဲမရဟန်ဖြင့် မေးလိုက်လေသော နိုင်မင်း၏ အကြည့်သည် သူမ၏ အောက်ပိုင်းဆီသို့ ရောက်၍ အသွားတွင်တော့ အလိုအလျောက်ပင် သူ၏ ကိုယ်လုံးကြီးကို ကြွလိုက်လေ

တော့သည်။

သန်းသန်း၏ ခန္ဓာအောက်ပိုင်းတွင်တော့ ထဘီလေးမှာ မရှိတော့ဘဲ သူမ၏ ခြေဖျားနားတွင် ရောက်၍ နေပြီး ဖြူဖွေးသော ပေါင်တံကြီးနှစ်လုံးသည် ထင်းထင်းကြီး ပေါ်၍နေကာ သူမ၏ ဆီးခုံလေးမှသည် အောက်ပိုင်းဆီသို့ လက်တဆစ်လောက်ရှိလေသော အမွှေးလေးများသည် တွန့်လိမ် လျှက် ခပ်ကြဲကြဲလေးဖြစ်နေရကာ နေမထိ လေမထိ သူမ၏ စောက်ဖုတ်သားလေးသည် ဝင်း၍ အိနေလေသည်။

ပြီးတော့ စေ့စေ့လေးဖြစ်၍နေသော သူမ၏ စောက်ဖုတ် နှုတ်ခမ်းသားလေးနှစ်ခုကလဲ ဖေါင်းဖေါင်းမို့မို့လေးဖြစ်နေရကာ နီရွှေးသော ပေါင်ကြား ပေါင်ခြံနှစ်ဖက်ကြားတွင် သပ်သပ်ထပ်၍ ကပ်ထားသလို ခုံးမောက်၍ ကြွတက်နေသည်။

နိုင်မင်း၏ တကိုယ်လုံးရှိ သွေးတို့သည် ဒိန်းကနဲဖြင့်ပင် ခုန်ကြွလာကြရတော့သည်။ နိုင်မင်းသည် ဘာမျှမပြောတော့ဘဲ သူ၏ အကြည့်ကိုလည်း တနေရာတည်းတွင်သာ စူးစိုက်၍ ထားရာမှ သူ၏ ခါးမှ ပုဆိုးကို ဆွဲ၍ ချွတ်ချလိုက်သလို၊ သန်းသန်း၏ ခြေဖျားသို့ ရောက်၍နေပြီ ဖြစ်သော ထဘီလေးကိုလည်း ဆွဲ၍ ချွတ်ပစ်လိုက်လေတော့သည်။

ပြီးသည်နှင့် နိုင်မင်းသည် သန်းသန်း၏ ခြေ ထောက်

နှစ်ဖက်ကို ဆွဲ၍မကာ သူမ၏ ပေါင်ရင်းတွင် ဒူးထောက်၍ ထိုင်လိုက်ရင်းမှ ခြေထောက်လေးနှစ်ဖက်ကို သူ၏ ပုခုံး တဖက်တစ်ချက်ပေါ်တွင် တင်လိုက်ကာ မာန်ဟုန်ပြင်း၍ တဆတ်ဆတ်တုန်၍နေပြီဖြစ်သော သူ၏လီးတန်ကြီးထိပ်ကို သန်းသန်း၏ စောက်ပတ်ထဲသို့ တေ့ကာ ထိုးသွင်းလိုက်တော့ရာ ဖြုံးကနဲ တရှိန်ထိုးဝင်၍လာသော လီးတန်ကြီးကို စောက်ပတ်လေးသည် ကြောက်အားလန့်အားဖြစ်သွားပုံရကာ ဖြစ်ကနဲ ဆွဲ၍ ဆုတ်ထားလိုက်တော့ရာ ရင်ထဲတွင် ဖျင်းကနဲ ဖြစ်၍သွားရလေသော နိုင်မင်းသည် သူ၏ လီးတန်ကြီးကို ဆတ်ကနဲ ရုန်း၍ဆွဲထုတ်လိုက်ရာ ကပင် ပြင်းပြသော ရမက်စိတ်ဖြင့် ပြင်းထန်စွာ ဆောင့်၍ သွင်းလိုက်ရာမှ ခပ်ကြမ်းကြမ်းပင် ဆောင့်၍ လိုးပါလေတော့သည်။

ထိုအခါတွင်တော့ သန်းသန်းခမျာ စပြီဆိုကထဲကပင် နင့်နင့်နဲ့နဲ့ ခံစားရကာ အားရ ကြေနပ်၍သွားရသည့်အတွက် သူမ၏ စောက်ပတ်ကြီးကိုအစွမ်း ကုန်ပင်ဖွင့်၍ ကော့ပေးလေတော့ရာ ဆောင့်ရတာပို၍ အားရကာ ဖြစ်လာရသော နိုင်မင်း၏ ဆောင့်ချက်များကလည်း တစထက် တစပြင်းထန်၍ လာရကာ အရှိန်ပြင်းစွာဖြင့် ဆောင့်၍ ဆောင့်၍ ဝင်လာလေသော လီးတန်ကြီးထိပ်ကလည်း သန်းသန်း၏သားအိမ်ခေါင်းကိုပင် တချက်တချက် ဝင်၍ ဆောင့်နေတော့ရာ သန်းသန်းသည် ရင်ထဲတွင် ကျင်

ကနဲ ကျင်ကနဲဖြစ်၍နေရသည့်မှ တကိုယ်လုံးရှိ အကြောများသည် ဆိမ့်၍ ဆိမ့်၍ တက်ကာ ခံစားနေရလေသည်။

အရသာများ ဆီးဆိမ့်၍ တက်လာခဲ့ရသည့်မှ မရှိတင်ကဲ့ဖြင့် အားမလိုအားမရဖြစ်၍ လာရလေတော့ သန်းသန်းသည် နိုင်မင်း၏ ပုခုံးတဖက်တချက်ဆီမှ သူမ၏ ခြေထောက်နှစ်ဖက်ကို လေထဲတွင် မိုးပေါ်သို့ ကွေး၍ ဆွဲ၍ ထောင်လိုက်တော့ရာ နိုင်မင်းကလဲ သူ၏ လက်ဖြင့် သန်းသန်း၏ ခြေထောက်လေးများကို ဆွဲကာ ဒေါက်ခွက်နေရာမှ လက်ဖြင့်ခံကာ သူ၏လက်နှစ်ဖက်ကို သန်းသန်း၏ ကိုယ်လုံးဘေးတွင် လှမ်း၍ ထောက်လိုက်တော့ရာ သူမ၏ ဖင်သားဆိုင်ကြီးများမှာ အိပ်ယာပေါ်မှလွတ်၍ကြွကာ သူမ၏ စောက်ရည်များဖြင့် စိုရွှဲ၍နေပြီဖြစ်သော စောက်ပတ်ကြီးမှာလည်း အပေါ်သို့ မော့၍တက်လာရတော့ရာ နိုင်မင်းမှာ ပို၍ အားရလာရသည့်အပြင် သူမသည်လည်း စောက်ပတ်ဝ တခုလုံးမှာ အပေါ်ဖက်တွင်ရှိ၍ လိုးနေသောလီးတန်ကြီးနှင့် မျဉ်းပြိုင်သဏ္ဍာန်ဖြစ်သွားရကာ သူမ၏ စောက်ပတ်ဝထိပ်မှ စောက်စေ့လေးသည် လီးတန်ကြီးဖြင့် မလွတ်နိုင်အောင်ဖြစ်လျှက် မကြာခဏ ဖိ၍ တိုက်ခိုက်ခြင်းကို ခံနေရတော့ရာအသဲခိုက်၍ ခိုက်၍ သွားနေရသော သန်းသန်း၏ မြူးမြူးမွှေးမွှေး မျက်နှာလေးသည်ပင် နီမြန်းလျှက်ရှိခဲ့ရပေပြီ။

ထို့ပြင် သူမသည် ဝမ်းခေါင်းသံလေးများဖြင့် ဝေဒ

နာတရုပ်ကို မချိမဆန့်ခံစားနေရသူ တယောက်ပမာ တအင်းအင်း ညီးညူရင်းက သူမ၏ သွယ်လျသော လက်လေးနှစ်ဖက်သည် သူမ၏ နို့အုံနှစ်လုံးကို သူမဘာသာ ပြန်လည်၍ ဆုတ်ကိုင်ရာမှ နို့သီးခေါင်းလေးများကိုလက်ညှိုးလက်မတို့ ဖြင့် အငမ်းမရ ပွတ်ချေနေတော့ရာ .. ရမက်သွေးများ ယ်ထိပ်ထိတက်လာချိပြီဖြစ်သော နိုင်မင်းသည်လည်း စို့ရွှဲပြောင်လက်၍ နေသည့် သူ၏ လီးတန်ကြီးကို ထိပ်ဖူး တဝက်လောက်ပေါ်သည်အထိ ဆွဲ၍ထုတ်ရာက အားကုန်ပစ်၍ ဆောင့်ပစ်လိုက်တော့ရာ အချက်(၂၀)မျှကျော်သွားသောအခါတွင်တော့ .. မြတ်ကာနဲ .. အမလေး . ကိုရယ် .. ဟူသော အသံလေးဖြင့် သူ၏လက်များဖြင့် ခံယားသော သန်းသန်း၏ ခြေထောက် နှစ်ဖက်သည် နိုင်မင်း၏ ပုခုံးနှစ်ဖက်ကို ဆွဲ၍ချိတ်လိုက်ပြီး သန်းသန်း၏ ကိုယ်လုံးလေးမှာ ကော့ပျံ၍တက်သွားရလေသည့်အခိုက်မှာပင် နိုင်မင်း၏ တကိုယ်လုံးသည်လည်း တဆတ်ဆတ် တုန်၍သွားပြီး၊ နိုင်မင်း၏မျက်နှာမှာ မော့၍ မော့၍ တက်သွားရရင်းမှ သန်းသန်း၏ ကိုယ်လုံးလေးကို ငုံ၍ ဖက်လိုက်ပါလေတော့သည်။

xxxxx

(၂)

နိုင်မင်းနှင့် ခင်မြုံးရီတို့သည် အိမ်ထောင်ကျခဲ့ကြရသည်မှာ (၃)နှစ်ခန့်ရှိပြီဖြစ်သည်။ သူတို့နှစ်ဦးသည် လူငယ်

ချင်းမေတ္တာမျှကာ ကြိုက်ကြသည် ဆိုသည်ထက် လူကြီးချင်းပေးစားခဲ့သဖြင့် ညားခဲ့ရသည်ဆိုသည်က ပို၍ မှန်ပေသည်။

တမြို့ထဲ အတူနေကာ လူကြီးချင်း ခင်မင်ရင်းနှီး၍နေခဲ့ရသဖြင့် တအိမ်နှင့် တအိမ် အဝင်အထွက်ရှိရကာ မြင်သူတိုင်းငေးရသည့်ခင်မြုံးရီကိုလည်း နိုင်မင်းက ပိုးခဲ့ငမ်းခဲ့သည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်၏။ ခင်မြုံးရီမှာလည်း ချစ်ချောသဘောကောင်း၊ပညာတတ်၍ လုပ်ငန်းကောင်းသော နိုင်မင်းကိုစိတ်ကူးယဉ်ခဲ့ရသည်မှာလည်း အမှန်ပင်ဖြစ်၏။

သို့ရာတွင် သူတို့နှစ်ယောက်သည် သမီးရီးစားဘဝ ချစ်သူဘဝသို့ မရောက်ခဲ့ရပေ။ တစ်ဦးနှင့်တဦးသည်လည်း သံယောဇဉ်ဖြစ်ရလောက်အောင် ချစ်ခဲ့ရခြင်း အလျှင်းမရှိခဲ့ပါပေ။ လူကြီးချင်းသဘောတူ၍ သူတို့နှစ်ယောက်သည် အကြင်လင်မယားဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။

လင်မယားဘဝရောက်ခဲ့ကြတော့လဲတစ်ဦးနှင့် တစ်ဦးကြင်နာ ယုယစွာရှိခဲ့ကြပါ၏။ ဒါပေမဲ့ အခုတလော နိုင်မင်းသည် သိပ်ပြီးအိမ်ကိုမကပ်ပေ။ ပန်းထိမ်နှင့်ရွှေဆိုင်လုပ်ငန်းအပြင် ကျောက်အရောင်းအဝယ် ကျောက်ပွဲစားအလုပ်ကိုပါ တဖက်ကလည်း လုပ်နေသည်ဖြစ်၍ ထိုသို့သော ကျောက်အရောင်းအဝယ်ကိစ္စကို အကြောင်းပြ၍ နိုင်မင်းတစ်ယောက်အိမ်တွင်သာမဟုတ် ဆိုင်သို့လည်း မကပ်တော့ပေ..။

တခါတရံ ပဲခူး၊ ပြည်၊ တောင်ငူ မန္တလေး စသည့်နေရာတို့ကိုပင် ညွှန်ပြပြောဆို၍ ညအိပ်ညနေ ခရီးထွက်တတ်သေးသည်။

တနေ့ကလဲ ခင်ပြုံးရီတစ်ယောက် ဆိုင်ကို စွပ်စွပ် ရှုတ်ရှုတ်ရောက်တော့ နိုင်မင်း ဆိုင်သို့မလာသည်မှာ (၂)ရက် ရှိပြီဖြစ်ကြောင်း သိခဲ့ရ၏။

နောက်ပိုင်းတွင် နိုင်မင်းအား တီးခေါက်ကြည့်တော့ ဒီရက်ထဲတွင် ကျောက်အရောင်းအဝယ်လိုက်နေ၍ ရတုံးရခါ လုပ်နေရသည်ဟု ပြောသဖြင့် ခင်ပြုံးရီသည် မတင်မကျဖြစ် နေရသော သူမ၏ ဘဝင်သည် ကြေနပ်ခဲ့ရတော့သည်။

ခင်ပြုံးရီမှာ ဝန်ထမ်းမျိုးရိုးမှ ဆင်းသက်လာခဲ့သူ ဖြစ်၍ ရတနာ အရောင်းအဝယ်ကို အပေါ်ယံကြောသာ သိသူ ဖြစ်၏။ ကျွမ်းကျင်သူမဟုတ်။ ဒါ့အပြင် နိုင်မင်းက ဆိုင်မ ထိုင်ပေမဲ့လည်း ဆိုင်တွင်က သူမဘက်က ဦးလေး တစ်ဝမ်း ကွဲကရှိနေ၍ စိတ်ချလက်ချရှိနေရသည်။

ခင်ပြုံးရီကတော့ အိမ်တွင် အဖေါ်ခေါ်ထားသော သူမ၏ မိဘများလက်ထက်ကထဲက ခင်မင်ရင်းနှီး၍နေသည့် ဒေါ်သိန်းတင်ဆိုသော အသက် (၄၅)နှစ်အရွယ် အမျိုးသမီး ကြီးတစ်ဦးကိုသာ အဖေါ်ပြု၍နေရလေသည်။

ဒေါ်သိန်းတင်မှာ အိမ်မှုရေးရာ အလုပ်များကို နိုင် နင်းစွာလုပ်သည့်အပြင် ခင်ပြုံးရီကိုလည်း သားသမီးသဖွယ်

ခင်မင်၏။

အသက် (၂၁)နှစ်သာရှိသေးသော ခင်ပြုံးရီကလည်း ဒေါ်သိန်းတင်ကို အားကိုး အားထားပြု၍ နေခဲ့သည်မှာ လည်း အမှန်ပင်ဖြစ်၏။

ယခု ခင်ပွန်းဖြစ်သူ နိုင်မင်းသည် အိမ်တွင် မကပ် တော့၊ ခင်ပြုံးရီသည် ဒေါ်သိန်းတင်ကို ခါတိုင်းထက်ပို၍ အားကိုး မိသည်ကတော့ အမှန်ပင်ဖြစ်လေသည်။ ခင်ပွန်း သည်၏ ပြောစကားကို ယုံကြည်သော်လည်းဘဲ သူမ၏ စိတ်တွင် ခဏတသာ ငြိမ်းအေးခဲ့ရ၏။ နောက်တွင်တော့ ခါတိုင်းလိုပင် ဒွိဟသံသယစိတ်များဖြင့် ပူပင်သောက ရောက်၍နေခဲ့ရသည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

xxxxx

(၄)

နိုင်မင်းတစ်ယောက် အိမ်ရှေ့တွင် သူ၏ ကားလေး ကို ရပ်၍ အိမ်ထဲသို့ လှမ်း၍ ဝင်လိုက်သည်နှင့် သန်းသန်း သည် ဖြင်ဖြင်ဆင်ဆင်ဖြင့် အိမ်ရှေ့ဧည့်ခန်းထဲတွင် ထိုင်၍ နေ၏။ နိုင်မင်းဝင်လာတာကိုတွေ့ရတော့ သန်းသန်းက ယဲ့ယဲ့ လေးပြုံး၍ နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

သန်းသန်း၏ အပြုံးယဲ့ယဲ့ကြောင့်ပင် နိုင်မင်းသည် သူမကို သတိပြု၍ အကဲခတ်လိုက်မိသည်။ သန်းသန်းသည် ခပ်တွေတွေ ခပ်မှိုင်မှိုင်ဖြင့် ဖြစ်၍နေတာ သူမ၏ ကိုယ်တွင်

လည်း ဝတ်နေကြ လက်ဝတ်လက်စားများမှာ မတွေ့ရဘဲ ခြ
နားကပ်လေးတစ်ရံသာ ပန်၍ထားသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်
သည်။

နိုင်မင်းသည် သန်းသန်း၏ အနီးသို့ ရောက်တေ
သူမ၏ ဘေးကပ်ရက်ရှိ ကုလားထိုင်တွင် ဝင်၍ ထိုင်လိုက်
ရာက ကုလားထိုင် လက်တန်းပေါ်တွင် တင်၍ထားသေ
သန်းသန်း၏ လက်လေးတစ်ဖက်ကို သူ၏ လက်ဖြင့် ဆုတ်ကို
လိုက်သည်။

"အကိုရောက်လာတာနဲ့ အတော်ဘဲ .. သန်
တောင် အပြင်သွားမလို့"

"သန်းက ဘယ်ကို သွားမလို့လဲ ကိုယ်လိုက်ပို့မေ
မှာပေါ့"

"အင်း ကိုယ့်တိုတော့ သန်းပြောပြရမှာပေါ့၊ မ
လေးကို အရောင်းအဝယ်နဲ့ သွားတဲ့ ဒေါ်ဒေါ်တို့က ငွေ နှ
သောင်းလောက် အရေးပေါ်လိုလို့ လှမ်းမှာတယ်အကို လူကြ
က ဒီညရထားနဲ့ပြန်မှာ အဲဒါ သန်းရဲလက်ဝတ်လက်စား ငွေ
သွားရောင်းပြီး ပေးလိုက်မလားလို့ .."

ပြောရင်းက သန်းသန်းသည် သူမ၏ စကားဆုံးတာ
နီးတွင် သူမ၏ ဦးခေါင်းလေးကို နိုင်မင်း၏ ပုခုံးစွန်းသို့ ခ
ခြေးခြေးလေးမှေး၍ တင်လိုက်ရင်းက သူမ၏ စကားကို အဆုံ
သတ်လိုက်လေသည်။

ထိုအခါတွင်တော့ နိုင်မင်း၏ လက်တစ်ဖက်သည်
ဖွေးဖွေးအိအိ သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို ရစ်ပတ်၍ လာခဲ့
လေသည်။ ပြီးတော့ နိုင်မင်းသည် သူ၏ဦးခေါင်းအား ငုံ့
စောင်းလျှက် သန်းသန်း၏ ပါးပြင်လေးကို ငုံ့၍ နမ်းလိုက်၏။

"ဒီအတွက်တော့ သန်းရယ် မပူပါနဲ့ ကိုယ် တစ်
ယောက်လုံးရှိနေတာဘဲ သန်းရဲ့ပစ္စည်းတွေကို မလုပ်ပါနဲ့
လိုတဲ့ငွေကို ကိုယ် စိုက်ထုတ်ပေးပါ့မယ်"

"ဟင့်အင်း .. ဟင့်အင်း .. မရဘူး၊ အဲလိုမျိုးကြီး
ဆို သန်းမယူဘူး ကိုယ့်ပစ္စည်းတွေဘဲ ကိုယ်လုပ်လိုက်
တော့မယ်"

"အော်သန်းရယ် ကိုယ်ဆိုတာကလဲ တခြားလူမှ
တော့တာဘဲကွယ် သန်းရဲ့ လင်တစ်ယောက်ဘဲဖြစ်နေပြီ
ဘဲဟာ .."

"ဟင်း တော်တော်အပြောကောင်းတဲ့ လူကြီး . ဘယ်
သူကသူ့ကိုလင်အဖြစ် လက်ခံသေးလို့လဲ .. ကိုယ့်ဆီက အကူ
အညီကိုလက်မခံပါရစေနဲ့ ကိုယ်ရယ် .. ကို့ကို သန်းချစ်
တာ ပစ္စည်းမက်လို့ မဟုတ်ပါဘူးကွာ တော်ကြာ ယူလိုက်ရင်"

နိုင်မင်းက သန်းသန်း၏ ပါးစပ်လေးကို သူ၏ လက်
ဖြင့် လှမ်း၍ ပိတ်လိုက်ရင်းက သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို ရစ်
ပတ်ထားသော သူ၏ လက်ကလဲ တိုး၍ ရစ်ပတ်လိုက်ကာ
ရှက်သွေးတောက် မို့မောက်၍နေသော သူမ၏ ပါးပြင်လေး

ကို နမ်းလိုက်ပြန်ပါသည်။

"သန်းက မဟုတ်တာတွေ မပြောပါနဲ့ကွယ် သန်းရဲ့ အချစ်ကို ကိုယ်က ယုံကြည်ပြီးသားပါ ကိုယ် သန်းပြောသလို မဟုတ်ပါဘူး ကိုယ့်ကိုချစ်ရင် ကိုယ် ကူညီတာကို လက်ခံပါ သန်းရယ် ။ သန်းရဲ့အခက်အခဲ၊ သန်းရဲ့ကိစ္စဟာလည်း ကိုယ့် ကိစ္စတွေပေါ့ကွယ်"

"ပြောမဲ့သာ ပြောရတာပါကိုယ်ရယ် သန်းရဲ့ပစ္စည်း တွေက အားလုံးပေါင်းမှ ငါးကျပ်သားတောင် ပြည့်တာ မဟုတ်ဘူး ရောင်းရင်တောင် အဲဒီငွေပြည့်ပါ့မလား မသိဘူး"

"ကဲ .. စဉ်းစားပြီး တွေးမနေပါနဲ့တော့ကွယ် ကိုယ် ပြောတာသာ လက်ခံလိုက် .. အင်း တကယ်လို့ သန်းက လက်မခံဘူးဆိုရင် ကိုယ့်ကို မချစ်ဘူးလို့ ယုံလိုက်မယ်နော်"

သန်းသန်းသည် မြူးကနဲ ဘာမျှ ပြန်မပြောသေးဘဲ နှုတ်ဆိတ်၍နေ၏။ အတော်လေးကြာမှ "ဟင်း"ကနဲ သက်ပြင်း လေးတစ်ချက်ချကာ "ဒါဆိုရင်လဲ သန်းက ဘာတတ်နိုင်မှာ လဲ ကိုယ့်သဘောဘဲ အင်းတစ်ခုတော့ရှိတယ် ဒီတစ်ခါတော့ သန်းက ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာအောင် လက်ခံလိုက်ပါ့မယ် အခု ထဲက ကြိုပြောထားမယ် နောက်တစ်ခါဆိုရင်တော့ သန်းလက် မခံတော့ဘူးနော် .. အဲဒီအခါကျရင် သာ ကိုယ်က သန်းကို စိတ်မဆိုးနဲ့ ဟုတ်ပြီလား"

နိုင်မင်း၏ မျက်နှာမှာ ဝင်းလဲ့၍သွားရ၏။ "ဒါဆို

အကိုငွေသွားယူလိုက်ဦးမယ် .. သန်းပါလိုက်ခဲ့ပေါ့"

"ဟင့်အင်း မလိုက်ချင်ဘူးကိုယ် .. ဘာကြောင့်လဲ ဆို တော့ ကိုယ်က အခု ကိုယ့်အသိုက်အဝန်းဆီသွားမှာ သန်းရဲ့ တူးတွဲတွဲဖြစ်နေရင် ကိုယ့်ရဲ့ အသိုင်းအဝန်းက လူတွေက တမျိုးထင်ကုန်ကြမှာပေါ့ ဒါတော့ သန်း သဘောမတူဘူး .. မလိုက်တော့ဘူးကွယ် .. ကိုယ်သာသွားတော့နော် .. "

နိုင်မင်းက အသာခေါင်းငြိမ့်ပြ၍ ထွက်သွားလေခဲ့ လေသည်။ ဒါလေးတွေကြောင့်ပင် သူက သန်းကို အချစ်ပို ခဲ့ရသည်ပင် ဖြစ်လေသည်။

xxxxx

နိုင်မင်းတစ်ယောက် လမ်းတွင် သန်းသန်းနှင့် မျှော် လင့်ဘဲ တွေ့ဆုံခဲ့ရသည်မှစ၍ နေ့စဉ်ဆိုသလိုသန်းသန်း၏ အိမ်သို့ရောက်တာ တခါတလေ သန်းသန်း၏ အိမ်မှာပင် နှစ်ရက်၊ သုံးရက်ခန့်နေခဲ့သေး၏။ ယခုတော့ နိုင်မင်းသည် သန်းသန်းနှင့် လင်မယားလိုပင်ဖြစ်၍ နေကြလေပြီ။ သန်း သန်းတို့လိုအပ်သမျှကိုလည်း နိုင်မင်းက ထောက်ပံ့နေ၏။ သန်းသန်း တို့အိမ်တွင် လူက များများစားစားရှိသည် မဟုတ် ပါ။ သန်းသန်း၏ အဒေါ်ဖြစ်သူ ဒေါ်ငွေတင်၊ သန်းသန်း နှင့် အိမ်တွင် သန်းသန်းနှင့်အပေါ် ရှိနိုးပေါ်၍ထားသော သန်းသန်း၏ ညီမငယ်လေး ဇေဇေတို့ပင်ရှိ၏။ ထမင်းချက် မိန်း နှင့် အိမ်တာဝန်များလည်း ရှိနိုးပေါ်ထားသော ဒေါ်ခွဲ့ဆို

သော အမျိုးသမီးကြီးမှာ သန်းသန်းတို့၏ အိမ်တွင် ညမအိပ်ဘဲ မနက်တွင်လာ၍ ညနေတွင်ပြန်ရသူဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် သန်းသန်း၏ အဒေါ်ဖြစ်သူ ဒေါ်ငွေတင်သည်လည်း အသက် (၅၅)နှစ်ခန့်ရှိပြီဖြစ်ပြီး မန္တလေးတွင် သူမ၏ ဦးများနှင့် ဆိုတူ ပွဲရုံသန်းကို ဆောင်ရွက်နေသည်ဖြစ်၍ ဒေါ်ငွေတင်သည် အိမ်တွင်ကပ်၍မနေနိုင်ဘဲ မန္တလေးတွင်သာ အနေများ၍နေ၏။ သန်းသန်းတို့အိမ်သို့ နိုင်မင်းစတင်ရောက်ခဲ့စဉ်မှစ၍ တစ်ခါသာ နိုင်မင်းသည် ဒေါ်ငွေတင်နှင့် ဆုံခဲ့ရ၏။

သန်းသန်း၏ ညီမဝမ်းကွဲတော်သူ ဒေဒေကတော့ အသက် (၂၃)လောက်ရှိပြီဖြစ်ပြီး၊ လုံးကြီးပေါက်လှ ညိုချောလေးဖြစ်ကာ ခေတ်လည်း အမှီဆန်၏။ သူမသည် နိုင်မင်းကိုလည်း ခင်မင်သလို နိုင်မင်းကလည်း သူမကို အတော်လေးပင် ခင်မင်၏။ တခါတရံ နိုင်မင်းရောက်၍ သန်းသန်းမရှိနိုက် အချိန်များတွင် ဒေဒေသည် နိုင်မင်းကို အဖေါ်လုပ်၍ စကားပြောပေးရ၏။ ဒါ့အပြင် သန်းသန်းမရှိ လျှင် ထမင်းကအစ ချက်၍ ကျွေးမွေး၏။

နိုင်မင်းဆိုတာကလည်း သူမနှင့် တဖြေးဖြေး အနေနီးလာတော့ ပို၍မှိုစ်နုနယ် အလှသွေးတွေကြွယ်၍ နေသော ဒေဒေကို နိုင်မင်းသည် သူ၏ စိတ်ထဲတွင် သဘောကျမိသည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။

သန်းသန်းနှင့် နိုင်မင်းသည် နေ့စဉ်ဆိုသလို တွေ့ကာ လင်မယားလိုဖြစ်နေရသည်မှာ (၄)လကျော်လာခဲ့ပြီဖြစ်သဖြင့် နိုင်မင်းသည် သန်းသန်း၏ အပေါ်တွင် တဖြေးဖြေး သွေးအေးလာကာ ငြီးငွေ့ရလာသည်ကတော့ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ ဒီတော့လဲ အသစ်ကိုရှာလာသော နိုင်မင်းအဖို့ အနေနီးသော ဒေဒေ၏ အပေါ်တွင်ပြောင်းလဲ၍ သဘောသ လာခဲ့ရသည်ဖြစ်၏။

တဖြေးဖြေးကြာလာသည်နှင့်အမျှ နိုင်မင်းသည် သန်းသန်း၏ ရှေ့တွင်ပင် စကားဖြင့် ရိပ်ပဲ့သဲ့ပြောခြင်း၊ မျက်လုံး ဖြင့် အကြည့်ရိုးခြင်း လက်ဖြင့် တမင်တကာ ထိတွေ့ခြင်းများပင်ဖြစ်၍ လာခဲ့ရာ သန်းသန်းကပင်လျှင် ဒေဒေ၏နောက်ကွယ်တွင် နိုင်မင်းကို ရယ်ရယ်မောမောဖြင့် ဒေဒေနှင့် တခွန်းတလေ နောက်ပြောင်တတ်သေး၏။ ထိုအချိန်တွင်တော့ နိုင်မင်းသည် ရယ်မော၍နေခဲ့သော်လည်း သူ၏ စိတ်ထဲတွင်တော့ သန်းသန်းက အပြစ်မတင်သည့် အပြင် ကြည်ဖြူသည့်ပင်ဖြစ်နေ၍ သူ၏ စိတ်များသည် ဒေဒေ၏အပေါ်တွင် ခါတိုင်းထက်ပိုမို၍ ရောက်လာနေလေသည်။

“ဒို .. အခွ ..”

ပူးသော စကားလေး၏ အဆုံးဝယ် ဒေဒေ၏ ကိုယ်လုံးသည် နိုင်မင်း၏ ရင်ခွင်ထဲသို့ရောက်၍ သွားပြီး

သန်မာသော နိုင်မင်း၏ လက်နှစ်ဖက်က သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို တင်းကြပ်စွာ ပွေ့ဖက်လိုက်သလို နိုင်မင်း၏ နှုတ်ခမ်းများသည်လည်း မေမေ၏ မျက်နှာလေးအနှံ့ကို တို့ထိနေတော့ရာ မေမေကလည်း သူမ၏ မျက်နှာလေးကို စောင်းကာငဲ့ကာဖြင့်၊ လှည့်ကာ ပင့်ကာဖြင့်၊ တိမ်းရှောင်နေသည့်အပြင် အတင်းပင် ရုန်းကန်နေသည်ဖြစ်၍ နိုင်မင်းသည် နောက်ဆုံးတွင် သူမ၏ မျက်နှာရှေ့မှ သူ၏ မျက်နှာကို ငဲ့စောင်းကာ ရှောင်၍ ပူနွေးနွေးဖြစ်၍နေသော သူ၏ နှုတ်ခမ်းများသည် မေမေ၏ ဖြူဖြူဖွေးဖွေး လည်တိုင်လေးဆီသို့ ပြောင်းသွားကာ အငမ်းမရ စုပ်နမ်းလိုက်တော့လေရာ မေမေ၏ ကိုယ်လုံးသည်လည်း ဆတ်ကနဲ တုန်၍သွားကာ သူမသည် တအင်းငြိမ်၍ အသွားတွင်တော့ မေမေ၏ ခါးပေါ်တွင်ရှိနေသော နိုင်မင်း၏ လက်တဖက်ကလည်း အခါအခွင့်ကောင်းတွင် အမိအရဆိုသလိုပင် မေမေ၏ ဖင်သားလုံးလုံး ကားကားကြီးပေါ်သို့ ရောက်၍ သွားရာမှ ဆုပ်နယ်လိုက်လေတော့သည်။

"အို .." အလန့်တကြားလေးဖြစ်၍ သွားရသော မေမေ၏ ကိုယ်လုံးလေးသည် ခြေဖျားလေး ထောက်ကာ ကြွ၍သွားရလေသည်။

"မေမေရေ .. မေမေ"

အခန်းအပြင်ဖက်မှ ခေါ်လိုက်သော သန်းသန်း၏

အသံက ရူရူဝါးဝါးထွက်ပေါ်၍ လာတော့ရာ သူတို့နှစ်ယောက်သည် မရည်ရွယ်ဘဲ နိုင်မင်း၏ လက်များက မေမေ၏ ကိုယ်ပေါ်မှ ခွာလိုက်သလို မေမေကလဲ နောက်သို့ ခြေနှစ်လှမ်းမျှ ဆုတ်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ နိုင်မင်းသည် ထွက်လက်သောခြေလှမ်းများဖြင့် တံခါးဆီသို့ လှမ်း၍အထွက်မှာပင် စေ့၍ထားသော တံခါးမှာ ပွင့်၍သွားပြီး အပြင်သွားရာမှ ပြန်၍ရောက်လာပြီဖြစ်သော သန်းသန်းသည် ဘွားကနဲ ထွက်ပေါ်၍လာရလေသည်။

"ဟင် .."

အံ့အားသင့်ဖြင့် သန်းသန်းက အခန်းတွင်းကို ဂူဇာန်း ဖွာကြည့်လိုက်မိမှာပင် ခေါင်းနပ်ကြီးသွားရသော နိုင်မင်းသည်လည်း သူ၏နောက်ဖက် အခန်းထဲတွင် ရပ်၍ ကျန်ခဲ့သော မေမေရှိရာသို့ လှည့်၍ ကြည့်လိုက်မိသည်။ မေမေသည် မှန်တင်ခုံရှေ့၏ ခုံလေးပေါ်တွင် ထိုင်၍ တချုံချုံငို၍နေသည်ကိုတွေ့လိုက်ရလေသည်။

"လာ . . အကို .."

သန်းသန်းသည် ပြာကာနဲ့ နိုင်မင်း၏ လက်ကို လှမ်း၍ဆွဲလိုက်ကာ နိုင်မင်းကသည်း အခန်းပြင်သို့ လှမ်း၍ အထွက်တွင်ပင် သန်းသန်းသည် မေမေ၏ အခန်းတံခါးကို ဆွဲ၍ စေ့လိုက်ပြီး နိုင်မင်း၏ လက်ကိုဆွဲလျက် သူမ၏ အိပ်ခန်းဆီသို့ ခေါ်လာခဲ့ပေသည်။

အခန်းထဲရောက်၍ နှိမ့်မယောက်သော ကုတင်ပေါ် တွင် ထိုင်မိကြသည်နှင့် သန်းသန်းသည် နိုင်မင်းကိုဖက်၍ တရှုံ့ရှိုက်၍နေလေသည်။ နိုင်မင်းကတော့ သူ၏ လက်တဖက် က သန်းသန်း၏ ကျောပြင်လေးကို ဖက်၍ထားရုံမှလွဲ၍ ဘာမျှမပြောနိုင်ဘဲ သေကြောင်ကြောင်ဖြစ်နေ၏။ ခဏကြာ တော့မှ နိုင်မင်းက "ကိုယ် .. ကိုယ် .. မှားသွားတယ်သန်း သန်းရယ်"ဟူသော စကားသံထွက်ပေါ်၍လာရတော့ရာ သန်းသန်းသည် သူ၏ မျက်နှာလေးကို မော့လိုက်ပြီး "ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ ကိုယ်ရယ်"ဟု ခံညီညီလေးပြောလိုက် ရင်းက သူမ၏ လက်ခုံလေးဖြင့် မျက်ရည်များကို သုတ်၍နေ၏။

"ကိုယ်လဲ ဖေဖေအခန်းရှေ့က ဖြတ်သွားရင်း စိတ်မထိန်းနိုင်ဖြစ်တာနဲ့ အသာဖက်ပြီး နမ်းလိုက်မိတာပါ ဖေဖေက အသင့်ရှိနေတုန်း သန်းရောက်လာတာပါ"

နိုင်မင်း၏ စကားကို ကြားလိုက်ရတော့ သန်းသန်း သည် အတန်ကြာအောင် ခံတွေတွေလေးဖြစ်သွားပြီးတော့ မှ ကိုယ် သန်းပြောမယ် သန်းက ကိုယ့်ကို ဘယ်လောက်ချစ် တယ်ဆိုတာ ကိုယ်သိပါတယ်နော် ဒီတော့ ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာ နေအောင် သန်းကြံဆောင်ပေးပါ့မယ် .. ဖေဖေကို သန်း စည်းရုံးပေးပါ့မယ်" ဟင် .. ဘာလဲ ဖုံးဓောသွားလား ကိုယ် သန်းက ကိုယ့်ကို အဲဒီလောက်ချစ်တာပါ ကိုယ်ရယ်

ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာဖို့သာ အဓိကပါ . သန်းကိုတော့ အချိန် တစ်ပတ်လောက်ပေးနော်ဟုတ်လား" "အေး သန်းရယ်" ဟု စိတ်လှုပ်ရှားစွာ ပြောလိုက်ရင်းမှ နိုင်မင်းသည် သန်း၏ ပါးပြင်လေးကို ငုံ့၍ နမ်းလိုက်လေတော့သည်။

xxxxx

ဒီနေ့နောက် ဆိုင်သို့ နိုင်မင်း ထွက်လာခဲ့ပြီး သန်း သန်းတို့အိမ်သို့ ပြန်၍ရောက်တော့ ခြံဝင်းထဲတွင် ထိပ် ပြောင်ပြောင်ကုလားကြီးတစ်ယောက်နှင့် သန်းသန်းတို့ ထိုင်၍ စကားပြောနေသည်ကိုတွေ့လိုက်ရ၏။

ဘာဘူပြောတဲ့အတိုင်းနဲ့ အလုပ်ဖြစ်မဖြစ်ဆိုတာကို ကျမအဒေါ်ဆီ လှမ်းပြီး တိုင်ပင်လိုက်ပါ့မယ် .. အော် အကိုသာ ထိုင်လေ"

ကုလားကြီးနှင့် စကားပြောရင်းက နိုင်မင်းဝင်လာ သည်ကို တွေ့၍ သန်းသန်းက လှမ်း၍ ပြောလိုက်သည်။

"ဒီလိုဆိုရင်ကျုပ်ပြန်ဦးမယ် မသန်း၊ ကျုပ်ဆီကို အ ကြောင်းပြန်ပေးပါ ဟုတ်လား"ဟု ပြော၍ ဘာဘူကြီးက ထိုင် ရာမှထ၍သွားရာ သန်းသန်းသည် အိမ်ရှေ့တံခါးထိ လိုက် ၍ပို့လိုက်လေသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဖေဖေသည် အခန်းမှ ထွက်လာပြီး ရှိကော့လေးကို ဖွင့်လှပ်နေသည်။ ဘာဘူကြီး ထွက်သွားပြီးသည်နှင့် သန်းသန်းသည် နိုင်မင်းထိုင်နေရာသော သို့ပြန်၍ လာကာ ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်၍ ချလိုက်ပြီး "ဟင်း"

ကနဲ သက်ပြင်းချလိုက်၏။ ပြီးတော့ သနားသနားသည့် နိုင်မင်း
မမေးမီတွင်ပင် ..

"ဒီလိုကိုရေ .. ဒေါ်ဒေါ်တို့သွဲ့ရှည်သနားက တောင်း
လာတော့ ခိုင်နေရာ ကောင်းကောင်းနဲ့ ထည့်ပြီးရင်းမှ နို
ရှာလိုလာတယ်လေ ဒါဆို ဒီတိန်းကိုမပါပဲလို့ စိတ်ရောဘဲ"

"သနားကလဲကွာ . ကိုကိုတော့ ဘာလို့ မပြောတဲ့"

နိုင်မင်း၏ လေသံက ခပ်ထန်ထန်ဖြစ်၍ သွား
လေသည်။ "ကို သိရင် သနားကိုစိတ်ခိုးမယ်ဆိုတာ သိတယ်
ကို .. ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်လဲ အလူမတက်ချင်ဘူး ကိုမှာလဲ
အကုန်အကျတွေက များတယ်မို့လား"

"ဘယ်နှလောက်နဲ့ ပေါင်မှာမို့လဲ"

"ငါးသောင်းနဲ့ပါအကို ဒီနှစ်ထယ်တိုက်ရေ မြေရေ
ပေါ့ .."

"အော်ဒါများသနားရယ် .. ကဲ ပေါင်မနေတော့နဲ့
ကိုယ်ကူညီမယ်ဟုတ်လား"

"မလုပ်ပါနဲ့ ကိုရယ် .."

"တော်တော့သနား .. ဒီကိစ္စကို ကူညီတာကို
လက်မခံရင် ကိုယ်ခိုမှာသနေတော့ဘူးကွာ .."

"အော် .. ကိုယ် .. ရယ် ."

XXXXX

(၇)

"အ .. အင်း .. ဟင်း .. ဟင်း"

အေးအေး၏ ရင်ဘတ်လေးမှာ မှော့၍ တက်လာရင်းက သူမ၏ သွယ်ပြောင်းသော လက်လေးတစ်ဖက်က ယောင်ယမ်း၍ ဖက်လိုက်မိသည်။ ထိုအချိန်မှာဝင် သူမ၏ စောက်ဖုတ်လေးကို ဖွဖွလေးပွတ်၍ ပေးနေသော လက်မှ လက်ညှိုးလေးသည် သူမ၏ စောက်ပတ်လေးကို လက်ထိပ်လေးဖြင့် မထိတထိ ကလိ၍နေရာမှ မြှတ်ဆို စောက်ပတ်ထဲသို့ လက်တဆစ်သာသာတိုး၍ ဝင်သွားလေတော့ရာ "အင့်"ကနဲ ဟူသော အသံဖြင့် အတူ အေးအေး၏ ခါးလေးသည် ကော့၍ တက်သွားရလေသည်။

သူမ၏ နို့အုံငယ်ငယ် တင်းတင်း ဝိုင်းဝိုင်းလေးများကိုလည်း တလှည့်စီစို့နေရာက နို့သီးလေးများကိုပါ လျှာဖျားဖြင့် ယက်၍ပေးနေပြန်တော့ သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးမှာ တွန့်ခါ၍နေရလေသည်။ သူမ၏ ခန္ဓာအတွင်းမှ အသွေးအသားများသည်လည်း ဆူပွက်သောင်းကျန်း၍ လာခဲ့ရပေပြီ။ သူမ၏ တကိုယ်လုံးသည် မြိုမရှုဖြစ်၍လာရသည့်ကြားမှဝင် သူမ၏ စောက်ပတ်ဝကို ကလိ၍နေသော လက်ညှိုးက စောက်ပတ်ထဲသို့ ဖြေးဖြေးချင်း သွင်းလိုက် ထုတ်လိုက်ဖြင့် လုပ်ပေးလာတော့ရာ သူမသည် ရမက်စိတ်များ ဖြင်းပြသထက် ဖြင်းပြလာရပြီး စောက်ရည်ကြည်လေးများဝင် စိမ့်၍

ထွက်လာရပေပြီ။

လက်ညှိုးကို စောက်ပတ်ထဲသို့ ထုတ်လိုက် သွင်းလိုက် လုပ်ရင်းက လက်မထိပ်လေးကလည်း သူမ၏ စောက်စေ့လေးကို ထိုးကာ ထိကာ လုပ်လာပြန်တော့ အေးအေးမှာ ဝေဒနာတစ်ရပ်ကို မချိမဆန့်ခံစားလာရကာ မျက်လုံးလေးများ ပင် မဖွင့်တော့ဘဲ "ဟင့်"ကနဲ "ဟင်း"ကနဲ ဖြစ်ကာ အသက်ရှူနေရလေသည်။ ခဏအကြာတွင်တော့ သူမ၏ ပေါင်ဖြူဖြူကြီးများသည် ပင် စုလိုက် ကားလိုက်ဖြစ်၍ လာကြလေသည်။

"တော်. . တော်. . ပါတော့ မမ . . ရာ . . အေး မနေနိုင်တော့ဘူး . . ဘယ်လိုဖြစ်လာမှန်း မသိတော့ဘူး . . ဟင်း . . ဟင်း"

ထိုအခါတွင်မှ သန်းသန်းသည် နို့အုံပေါ်မှ သူမ၏ မျက်နှာကိုမော့လိုက်ရင်း၊ အေးအေး၏ စောက်ပတ်ထဲမှ သူ၏ လက်ညှိုးကိုလည်း ဆွဲ၍ ထုတ်လိုက်တော့ရာ အေးအေး၏ ရင်ထဲတွင်ဟာ၍ သွားရလေသည်။

"အေး. . က ဒီလိုမျိုးနေရမှာကြောက်တယ်ဆိုလို့ မမက ကြောက်စရာမကောင်းတဲ့အကြောင်း၊ နမူနာ လုပ်ပြနေတာပါ အေးရဲ့ ဒါတောင် ဖွီမိန်းမချင်းဘဲရှိသေး တယ်နော် ယောကျ်ားသာဆိုရင် အေး မူးမေ့သွားမှာ . . သိလား"

"ဒီလောက်ကောင်းတဲ့လား မမရာ . . ဟင်းဟင်း"

"အေး စမ်းကြည့်ပါလား . ."

သန်းသန်းရဲ့ စကားအဆုံးတွင်တော့ အေးအေးက သူမ၏ မျက်နှာလေးတည်သွားပြီး စဉ်းစားသလိုလေး ဖြစ်သွားရသည်။ ပြီးမှ အေးအေးက "ဟာ မမကလဲ . . ရှက်စရာကြီး. ."

"ဘာရှက်စရာရှိလဲ . . အေးရ ခုလဲ တို့ကိုသူကြည့် နေတာဘဲလေ . ."

"ဟင် . ." ဆိုသော အသံလေးဖြင့် အေးအေး၏ မျက်လုံးလေးသည် အခန်းထဲသို့ ဟိုရှာ ဒီရှာဖြင့် ဝေ့ဝိုက်ကာ ကြည့်လိုက်စဉ်မှာပင် အခန်းတွင်းရှိ ငါးတိုင်အား မီးလုံးလေး မှာ ဖြတ်ကနဲ လင်းလာသည့်နည်းတူ အိပ်ခန်းတွင်းရှိ (၆၀) အားမီးလုံးသည်လည်း ပိတ်၍ သွားဂုလေတော့သည်။

အလင်းရောင် အနည်းနှင့်အများ အပြောင်းအလဲ တခဏအချိန်လေးတွင် မျက်လုံးလေးများပြာ၍ သွားရသဖြင့် အေးအေးသည် သူမ၏ မျက်လုံးလေးကို ဖြတ်ကနဲ မှိတ်ချ လိုက်စဉ်မှာပင် သူမ၏ နီတျာရဲ့ နှုတ်ခမ်းလေးများအပေါ်သို့ ပူနွေးသော နှုတ်ခမ်းအစုံက ဖိကပ်၍ စုတ်နမ်းလိုက်ချိန်မှာ ပင် သူမ၏ ပေါင်လေးနှစ်ချောင်းကိုလည်း ဆွဲ၍ ထောင် ပေးလိုက်သည်ကို ခံလိုက်ရသဖြင့် မျက်လုံးလေးများ ဖွင့်ကြည့်ရန် စဉ်းစားလိုက်စဉ်မှာပင် မာကျော၍

နူးညံ့လှသော အရာတခုက သူမ၏ စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသား နှစ်ခုကြား အကွဲကြောင်းလေးတစ်လျှောက်သို့ ထက်အောက် စုန်ဆန် ပွတ်တိုက်လာတော့ရာ အကြောလေးများ တင်းကာ ဖွင့်လိုက်ရန်ကြံစီလိုက်သော အေးအေး၏ မျက်ကြောလေး များသည် ချက်ခြင်းလိုပင်၊ ပြေလျှော့ကာ သူမ၏ မျက်တောင် လေးများသည် စင်း၍ ကျသွားရလေတော့သည်။

ထိုခဏမှာပင် နိုင်မင်း၏ လီးတန်ကြီးသည် အေး အေး၏ စောက်ပတ်ဝ၌ တေ့ထောက်ကာ ဖြေးညင်းစွာ တိုး၍ စောက်ပတ်ထဲသို့ ဝင်လာလေတော့ရာ အေးအေး၏ စောက်ပတ် အုံလေးသည် ဆတ်ကနဲ တချက်တုန်သွားရပြီး ဘာကြောင့်မှန်းမသိ သူမသည် ခါးလေးကို ကော့၍ ပေးမိလိုက်တော့သည်။ နောက်သို့ မဆုတ်ဘဲ ရှေ့သို့သာ တဖြေးဖြေး တိုးဝင်၍လာသော နိုင်မင်း၏ လီးတန်ကြီးသည် ကြပ်ညပ်၍နေသော အေးအေး၏ စောက်ပတ်ထဲသို့ မဆန့် မပြဖြင့် တိုးဝင်၍ ခဏအကြာမှာတော့ လီးတန်ကြီးသည် တဆုံးပင်ဝင်၍သွားခဲ့ပြီး .. လီးတန်ကြီးအရင်းနှင့် စောက် ပတ်ဝလေးတို့သည် "ဖတ်"ကနဲ ရိုက်ထိမိရာက ကော့၍ တက်နေသော အေးအေး၏ ခါးလေးသည် နိုင်မင်း၏ ကိုယ်လုံးကြီးက သူမ၏အပေါ်သို့ မှောက်၍ချလိုက်သော ကြောင့် အောက်သို့ ပြန်၍ မိကပ်သွားရလေတော့သည်။

သန်းသန်းတစ်ယောက်ကတော့ နိုင်မင်းနှင့် အေး

အေးတို့ကို လှည့်ကြည့်လှည့်ကြည့်ဖြင့် အခန်းအပြင်သို့ ထွက်၍ သွားရလေတော့သည်။

နိုင်မင်းသည် အေးအေး၏ အပေါ်သို့ မှောက်၍ ချ လိုက်ရာက သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို တင်းတင်းလေး ဖက် လိုက်ကာ ပွံ့ပွံ့လေးလုံးကာနေသော အေးအေး၏ နို့လေးနှစ် လုံးကို ခပ်ကြွမ်းကြွမ်းပင်၊ တလှည့်စီစို့၍ ပေးနေလေတော့ ရာ အေးအေး၏ လက်လေးနှစ်ဖက်ကလည်း နိုင်မင်း၏ ကိုယ်လုံးကြီးကို ပြန်၍ဖက်ထားရာ လီးတဆုံးအသွင်းခံထား ရကာ နို့စို့ပါခံနေရသော အေးအေးခမျာ တဟင်းဟင်းဖြင့် ဖြစ်ရာက သူမ၏ စောက်ပတ်ဝလေးကို နိုင်မင်း၏ လီးတန် ကြီးအရင်းသို့ ဝင့်တင်ကာ ဖိကပ်ပေးမိလေတော့သည်။ မဆန့် မပြဖြင့် တဆုံးဝင်နေသော နိုင်မင်း၏ လီးတန်ကြီးပတ်လည် တွင် ကြပ်ညှပ်၍ဖြစ်နေသော အေးအေး၏ စောက်ပတ် အ တွင်းသားလေးများမှာ မချိတင်ကဲလေးဖြစ်လျက် ရှစ်ရှစ် လေးဖြစ်နေကြလေသည်။ ပြီးတော့ စီးကနဲ စီးကနဲ စို့၍သွား ရသော စောက်ရည်များကလည်း တလွင်သွင်ပင်ဖြစ်လာ ကြလေသည်။

နိုင်မင်းသည် အေးအေး၏ အပေါ်တွင် မှောက်၍ ချထားသော သူ၏ ကိုယ်လုံးကြီးကို ကြွလိုက်ကာ ဒူးထောက် ၍ ထိုင်လိုက်ပြီး အေးအေး၏ ဘယ်ဖက်ခြေထောက်လေးကို ဆွဲ၍ မြှောက်ကာ သူ၏ ပုခုံးပေါ်သို့တင်လိုက်ပြီးခဏမှာပင်

နိုင်မင်း၏ ညာလက်က သူမ၏ ဘယ်ဘက် တင်သားကြီး အောက်သို့ထိုးသွင်းကာ ဆုတ်နယ်ရင်း သူ၏ လီးတန်ကြီးကို ဖြေးဖြေးချင်း ရှောကနဲ ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး ခပ်ဆတ်ဆတ် ဆောင့်၍ ပြန်သွင်းလိုက်ရာ "အင့်"ကနဲ အသံလေးနှင့်အတူ အေးအေးတစ်ယောက် ကော့တက်သွားရချိန်မှာပင် နိုင်မင်းသည်လည်း သူ၏ ဘယ်ဖက်လက်က အေးအေး၏ နို့ကိုလှမ်း၍ဆွဲကိုင်လိုက်ရာ က ခပ်ကြမ်းကြမ်းပင်ဆောင့်၍ လိုးပါ လေတော့သည်။

ရမက်စိတ်များ အဆမတန် ပြင်းပြ၍ နေရသော အပျိုမလေး အေးအေးခမျာမှာ မျက်လုံးလေးများ စင်းရင်း သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးမှာ သိမ့်ကနဲ သိမ့်ကနဲ တုန်နေရလေသည်။ ထို့ပြင် အပျိုစောက်ပတ်လေး၏ ဆွဲညှစ်ထားသလို ဖြစ်နေသော အတွေ့ကြောင့်ပင် အရသာတွေ့လာသော နိုင်မင်းသည် ကျန်နေသော အေးအေး၏ ခြေထောက်လေး တဖက်ကိုပါ သူ၏ ပုခုံးပေါ်သို့ ဆွဲ၍ တင်လိုက်ရာက လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် အေးအေး၏ နို့နှစ်လုံးကို ဆွဲကိုင်ဆုတ်နယ်ရာက ပြင်းထန်သော သူ၏ ဆောင့်ချက်များကို ခပ်သွက်သွက် ဆောင့်၍ လိုးနေလေတော့ရာ "ဟင့်" "အင့်" "ဟင့်" ဆိုသော အသံလေးများမှာ ဆက်တိုက်ဆိုသလို ထွက်ပေါ်၍ လာခဲ့ရပြီးနောက် မကြာမီမှာပင် "အ .. အမလေး .. ကောင်းလိုက်တာ အကိုရယ်"ဟူသော အေးအေး၏

အသံလေးသည် လွှင့်ပြန့်ကာ ထွက်လာရသလို သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးသည်လည်း ဆတ်ဆတ်ခါသွားရလေတော့သည်။

နိုင်မင်းကတော့ အေးအေး၏ ကိုယ်လုံးလေး ပြန်လည် ငြိမ်သက်သွားသည်အထိ ပြင်းထန်စွာ ဆောင့်၍ လိုးနေပြီး သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးလဲ ငြိမ်၍သွားရော တချက်ခြင်း ခပ်ဖြေးဖြေး ဆောင့်၍ လိုးပေးနေသေး၏။ နိုင်မင်းသည်လည်း ပြုချင်သောစိတ်ကို မနဲပင် ထိန်းထားရာမှ ခဏအကြာတွင်တော့ သူ၏လီးတန်ကြီးကို အေးအေး၏ စောက်ပတ်ထဲမှ ဆွဲ၍ချွတ်လိုက်လေတော့သည်။ မချွတ်လို့လဲမဖြစ်ပေ၊ ကြိုတင်သဘောတူထားသည့်အတိုင်း သန်းသန်းသည် ကုတင်ခြေရင်းဖက်သို့ ရောက်၍လာကာ ကုတင်စောင်းတွင် ပက်လက်လှန်လိုက်ရင်း သူမ၏ ထဘီလေးကို အဆင်သင့် ဆွဲ၍ လှန်ထားပေပြီ။ နိုင်မင်းသည် ကုတင်အောက်သို့ ခုန်၍ ဆင်းလိုက်ပြီး တဆတ်ဆတ် တငေါက်ငေါက်ဖြစ်၍နေသော သူ၏ လီးတန်ကြီးကို သန်းသန်း၏ စောက်ပတ်ထဲသို့ တဆုံးထိုးသွင်းရာက အားကုန်ဆောင့်၍ အချက် (၂၀)လောက် လိုးကာ သူ၏လီးတန်ကြီးထိပ်မှ သုတ်ရေများကို ပန်း၍ ထည့်လိုက်တော့ရာ သူမ၏ စောက်ပတ်အတွင်း၌သော ပြီးပါရန် ပြောထားသော သန်းသန်း၏ ဆန္ဒမှာ ပြည့်စုံသွားရလျှက် တချိန်လုံး ရမက်စိတ်များပြင်းပြ၍နေခဲ့ရသော သန်းသန်းသည်လည်း မှိန်းကမ်းလေးလိုက်၍ ပြုံးလိုက်ပါသေးတော့ သည်။

(၇)

နိုင်မင်းသည် အိမ်သို့ပင် တပတ်လျှင် တစ်ရက်တောင် ပြန်မရောက်တော့ပါ။ ခင်မြို့ရီသည်လည်း ယောက်ျား ရှိလျက်ဖြင့် ယောက်ျားဖြင့် မနေရသည်မှာ (၇)လမျှ ကြာခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

အသက်(၂၀)နှစ်သာရှိသေးသော ခင်မြို့ရီသည် သွေးသား အရွယ်အမြို့ဆုံးအချိန်လည်းဖြစ်ပြန်တော့ သူမ၏ ကာမဆန္ဒများကို အတော်ပင် မျိုသိပ်ထားခဲ့ရလေသည်။ ကြာလာတော့ ခင်မြို့ရီသည် မှုန်နှောက်နှောက် ဝေဒနာခံစားလာရသည်။ အားလျှော့သလိုလိုလဲဖြစ်လာရသည်။ ထို့ကြောင့် အမျိုးသမီး ဒေါက်တာထံသို့ သွား၍ပြရလေတော့သည်။

"ဒီရောဂါကတော့ ဖရင်ဂျီတီခေါ်တဲ့ ဆန္ဒအားနည်းတဲ့ ရောဂါပါဘဲ ယောက်ျားတွေရဲ့ ဆန္ဒမရတော့ ဆက်ခံအားသိပ်များမလာဘူးလား"

"များတာပေါ့ .. ဒေါက်တာရယ်"

"ယောက်ျားတွေကို မြင်ရင် ကိုယ့်စိတ်ကို ပိုပြီး ထိန်းရမှာပေါ့နော်"

"ဟုတ်ပါတယ် ဒေါက်တာရယ် ဒီလိုဝေဒနာပေါ်လာရင် အလုပ်တစ်ခုခုကိုအာရုံပန်းခံပြီးတော့ လုပ်ပစ်ရတာပါဘဲ"

"မှန်တယ် .. မမြို့ရီ တကယ်တော့ အာရုံတစ်ခု

ခုမရှိရင် အလကားသားတလား၊ လောလောလောယံမှတော့ ဆေးဝါးကုသမှုမှိုတာ ဒီရောဂါမျိုးတယ်ခွယ်ဘူး၊ အဓိက ကတော့ စိတ်ထဲ နေ့စဉ်တွေးတွေးတဲ့ အလုပ် ဒါမှမဟုတ် ရေကူးခန်း လုပ်နေမယ် ဒါမှ ဒီရောဂါ သက်သာလာမှာဘဲ .."

ဒေါက်တာစီက ပြန်လာခဲ့ပေမဲ့လည်း ခင်မြို့ရီရဲ့ ကတော့ ထူးထူးခြားခြား ဖြစ်မလာပါ။ ထိုအတောအတွင်း မှာပင် မွေးဆိုင်၌ ထိုင်ရသော သူမ၏ ဦးလေးက နိုင်မင်းသည် မကြာခဏ ငွေများလာ၍ လာ၍ ယူနေသည်မှာ ယခု ဆိုလျှင် တစ်သိန်းနီးပါးပင်ရှိနေပြီဖြစ်ကြောင်းနှင့် ဆိုင်တွင် လည်း အရှုံးအနိုး အတော်နဲ့လာပြီဖြစ်ကြောင်း ခင်မြို့ရီကို လာ၍ ပြောသဖြင့် သူမသည် အားနည်း၍ ရော်တဲ့ကြား၊ မှုန် နှောက်နှောက်ဖြစ်ခြင်းသည်မှာကတော့ထဲ ထိုထို တစ်ခိုင်ဖြင့် ပင် ဖြစ်၍လာရလေသည်။

ဤသို့ အကြောင်းစုံသိနေသော ဒေါ်သိန်းတင်က ခင်မြို့ရီ ကြုံတွေ့နေရသည်တို့မှာ မိုးသားကြောင်း သူမ၏ ထူမတတ်ဆေးယာက်တုံ့ကလဲ ဒီလိုပင်ဖြစ်၍ အဘက်တရကြီး တစ်ဦးကိုခေါ်၍ ပြလိုက်မှ ပျောက်သွားပြီး အခြေအနေ ပြန် ကောင်းလာကြောင်းပြောသဖြင့် ဒေါ်သိန်းတင်မှာ သူမအား ကိုးနေရသော ကျိုးကျည်းသော အမေ လဲဖြစ်၊ သူမအနေ ဖြင့်လည်း တစ်ခြား မည်သို့မှု မကြောက်တော့ ရှိနေသဖြင့် ခင်မြို့ရီသည် ဒေါ်သိန်းတင်၏ အကြံကို လက်ခံ လိုက်ရလေ

တော့သည်။

xxxxx

"ဖိုးရဲ့သမီးတော်ရဲ့ ဝေဒနာက သမီးတော်ရဲ့ လိပ်ပြာကို ချစ်ခင်ခုံမင်တဲ့ မကောင်းဆိုးဝါး တစ်ကောင်က ပူးကပ်ဝင်ရောက်ပြီး နှောက်ယှက်နေတာပဲ ၊ ဒီတော့ သမီးတော်ဟာ ဒီဆေးရည်ကို အဆုံးခုံးသောက်လိုက်ပြီးတော့မှ ဆရာကြီးက သမီးတော်ကို ဓါတ်ကူပြီး မကောင်းဆိုးဝါး ကောင်ကို ထုတ်ပေးပါ့မယ်ကွယ် သောက်လိုက် .. သောက်လိုက် .."

ခင်ပြုံးရီသည် အိပ်ခန်းအတွင်း ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ထိုင်၍နေရာမှ ဆရာကြီးလှမ်းပေးသော ခွက်လေးအတွင်းမှ ဓါတ်ဆေးရည်ကို မော့၍ သောက်ပစ်လိုက်လေသည်။ ဓါတ်ဆေးရည်မှာ မွှေးရနံ့များ သင်းထုံလျက် ဝမ်းတွင်းသို့ ပူ၍ ဆင်းသွားလေသည်။

ဆရာကြီးမှာ ကုလားတမြားကြီး တဦးဖြစ်ပြီး အသက်မှာ (၄၀)ခန့်ရှိပြီဖြစ်ကာ တောင်တောင် မောင်းမောင်း ဖြင့် သန်မာထွားကြိုင်းလှ၏။ အပေါ်တွင် အဖြူရောင်ရှပ်အင်းကျီနှင့် အောက်ပိုင်းတွင် အဖြူပြောင် ပုဆိုးကို ဝတ်ထားလေသည်။

ကြိုတင်၍ ဆရာကြီး ညွှန်ကြားထားသည့်အတိုင်း အိပ်ခန်းတစ်ခုလုံးကို သပ်ရပ်သန့်ပြန့်စွာ စီစဉ်ထားပြီး၊ အခန်းထဲရှိ နှစ်ယောက်အိပ်ကုတင်ကြီးပေါ်ရှိ အိပ်ယာကြီးကိုလည်း သစ်လဲ့ခင်းသော အိပ်ယာခင်း၊ ခေါင်းအုံးစွပ်တို့ဖြင့် ခန်းနားစွာ ပြင်ထားပြီး ကုတင်ခေါင်းရင်းဖက်နားတွင် သပြေပန်းတစ်အိုးနှင့် ဖယောင်းတိုင် တစ်တိုင်နှင့် အမွှေးတိုင်များ ထွန်းထားလေသည်။ ခင်ပြုံးရီကိုယ်တိုင်မှာလည်း ခေါင်းလျှော်ရေချိုးကာ အမွှေးကုန် အလှပြင်ထားပြီး အင်းကျီမဝတ်ရဘဲ အနီရဲရဲ ထဘီလေးကို တဝတ်တည်း ရင်လျားထားရသော သူမ၏ ကျောလယ်အလောက် ဆံပင်လေးကိုလည်း ဖြန့်၍ ချထားရလေသည်။

ဆရာကြီးသည် သူ၏ရှေ့မှ မျက်လုံးလေးကို မှိတ်ထားကာ ကြွကြွလေးထိုင်၍နေသော ခင်ပြုံးရီကို စိုက်၍ ကြည့်နေ၏။ မှို့သွားသော ရင်သားကြီးတွေမှာ ရင်လျားထားသော ထဘီလေးအတွင်းမှ ရုန်းထွက်မလောက်ဖြစ်နေပြီး ခါး သေးသေးလေး၏ အောက်တွင်တော့ ခင်ပြုံးရီ၏ ဖင်သားကြီး များမှာ ဘီးထက်ပြန့်ကားစွာ ဖွေးဖွေးစွာဖြင့် ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် တင်ကျ၍နေ၏။ ဝင်းဝါသော အသားအရေနှင့် ထဘီအနီ ရဲရဲလေးမှာလည်း မြင်ရသူအဖို့ ဘဝင်ကို နှူးစေလေသည်။

အမှန်ကတော့ ခင်ပြုံးရီသည် သူမတို့နေခဲ့သည့် မြို့တွင် သူမသာဝင်၍ ယှဉ်ပြိုင်ပါက ခင်ပြုံးရီသာလျှင် မယ်အဖြစ် ရမည်မှာ မလွဲဟု တမြို့လုံးက လက်ခံထားသူ သာဖြစ်သည်။

"ဆ . ဆရာကြီး .. ကျွန်မတယ်လိုဖြစ်တာလဲ မသိဘူး မူးနောက်နောက်ကြီးဖြစ်လာပြီး တကိုယ်လုံး ပူလာတယ် ဆရာကြီး .."

"ဒါဓာတ်တိုးပြီးတာပေါ့ သမီးရယ် ကဲ မျက်လုံးမှိတ်ထား ဖြေဖြေထားပြီး မတ်တတ်ရပ်လိုက် .. ဆရာကြီး ရှုပေးမယ်"

ဆရာကြီးက ခင်ပြုံးရီ၏ ပုံ့သော ဝင်းအိအိလေးကို ဆုပ်ကိုင်၍ ရှုပေးလိုက်ရာ ဆရာကြီး၏ လက်ကြမ်းကြီး နှစ်ဖက်က သူမ၏ ပုံ့သောပေါ် ဆုပ်၍ ကိုင်လိုက်စဉ်ကထဲကပင် ခင်ပြုံးရီ၏ စိတ်များသည် တမျိုးတမည်ဖြစ်၍ သွားခဲ့ရလေသည်။

"ဟုတ်ပြီ .. ဟုတ်ပြီ ရပ်လိုက် ခြေထောက်လေး နှစ်ချောင်းကို နဲနဲကားပြီးရပ်လိုက် စိတ်ကိုငြိမ်ငြိမ်ထား .. ဆရာကြီး ဂါထာရွတ်တော့မယ်"

ငြိမ်ပြီသည်နှင့် ဆရာကြီးသည် မတ်တတ်ရပ်ရက် လေးဖြစ်၍နေသောခင်ပြုံးရီ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို ပတ်လည် လှည့်လျှောက် သူ၏ မျက်လုံးများကလဲ ခင်ပြုံးရီ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို မျက်တောင် မခတ်ကြည့်ကာ တိုးတိုး၊ တိုးတိုးဖြင့် မန်းမှုတ်နေလေတော့သည်။

"ဆရာကြီး .. ဆ . ဆရာကြီး . ကျွန်မကိုယ်လုံး ပူလာပြီး တော်တော်ပူလာတယ်"

"အိမ်းအိမ်း သမီးတော် .. သင်၏ ဝတ်ရုံကိုဖယ်ခွာ၍ ချလိုက်လေလော့ .. ဓါတ်ကူးဝှန် အချိန်နီးကပ်နေပေပြီ"

ခင်ပြုံးရီသည် မရဲတရဲပင် တဆတ်ဆတ်တုန်၍ နေသော သူမ၏ လက်ချောင်းလေးများဖြင့် သူမ၏ ကိုယ်ပေါ်တွင်ရင်လျှားထားသော ထဘီလေးကို ကွင်းလုံးချွတ်၍ ချလိုက်တော့ရာ လှုပ်ကနဲဖြစ်သွားရသော သူမ၏ ပေါက်စီအရွယ် နို့အုံလေးနှစ်လုံးမှာ တင်း၍ လုံးဝန်းစွာဖြင့် ဖြူဖွေး၍ ဝင်းနှစ်စွာထွက်ပေါ်၍ လာလေသည်။ ပြီးတော့ ဖြန့်ပြူးသော ဝမ်းပြင်းသားလေးများ၏ အောက်ဖက်တွင်တော့ အတန့်ကြီးစွာဖြင့် ခုံးမောက်လျက်ရှိသော စောက်ဖုတ်ကြီးမှာ ဖြူဖွေးပြီး ဝင်းအိနေ၏။ ဆရာကြီး၏ အမိန့်ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း ဆံပင်၊ မျက်ခုံး၊ မျက်တောင်တို့မှလွဲ၍ ကျန်အမွေးများကို သိုးမြိတ်ထားသဖြင့် ပြောင်သလင်းခါ၍နေသော ခင်ပြုံးရီ၏ စောက်ပတ်ကြီးသည် အကွဲကြောင်းတစ်လျှောက် စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားလေးနှစ်ဖက်မှာ ဖေါင်းတစ်၍ အကွဲကြောင်းလေးတစ်လျှောက်မှာတော့ နီနီရဲရဲလေးဖြစ်၍နေသည်။

ခပ်ကားကားလုပ်ပေးထားသော သူမ၏ ပေါင်တံကြီးနှစ်ချောင်းမှာလည်း ဖြူဖွေး၍ တုတ်တစ် ဖြောင့်စင်းနေကာ ထိုပေါင်ကြီးများ၏ နောက်တါင်တော့ ခါးသေးသေးလေး၏ အောက်တွင် ကားစွင့်၍သွားသော တင်သားကြီးများမှာ တလုံးတခဲကြီး လုံးတစ်၍နေကြ၏။

"ကဲ သမီးတော် စိတ်ကိုငြိမ်ငြိမ်ထားပြီး အသင်၏

မျက်လုံးကို ဖွင့်လိုက်လေတော့”

ခင်ပြုံးရီသည် သူမ၏ မျက်လုံးလေးနှစ်လုံးကို ဖြေးဖြေးချင်းဖွင့်၍ ကြည့်လိုက်လေသည်။ “အို ”

မှန်ပါသည်။ ဆရာကြီး၏ တကိုယ်လုံးတွင် အဝတ်အစားတစ်စုံတစ်ရာမျှမရှိတော့ဘဲ တောင့်တင်း၍ သန်မာလှသော ကိုယ်လုံးကြီးမှာ ကြွက်သား အမြောင်းမြောင်းထလျက် မဲပြောင်၍နေပေသည်။ လက်မောင်းလက်ဖျံများပေါ်မှ အမွေးအမျှင်များ၊ ရင်အုပ်ကျယ်ကြီးပေါ်မှ အမွေးအမျှင်များမှာလည်း တွန့်လိမ်ရှုပ်ထွေးလျက် ခင်ပြုံးရီ၏ စိတ်ထဲတွင် အသဲယားနေ၏။ ပြီးတော့ လီးတန်ကြီးမှာ မဲပြောင်၍ အကြောအပြိုင်းပြိုင်းထ၍နေကာ ထိပ်ဖူးကြီးတစ်ခုလုံးနီရဲပြီလန်၍နေကာ တဆတ်ဆတ်ဖြစ်နေသည်။ အရှည်မှာ (၈)လက်မလောက်နှင့် လုံးပတ်မှာ ကျပ်လုံးဖြင့်ဝင်ကြီးလျက် လမွေးတို့ကြီးမှာလည်း မဲနက် ထူထပ်နေလေတော့ စိုက်၍ ကြည့်နေမိသော ခင်ပြုံးရီ၏ စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသား အစပ်လေးပင် တစ်ချက်တွန့်၍သွားရပါသေးသည်။

လပေါင်းများစွာ မျိုသိပ်၍ ထားရသော ခင်ပြုံးရီ၏ ရမက်စိတ်များသည် ဘယ်လိုမှ ထိန်း၍မရနိုင်တော့ဘဲ သော်က်ထားသော ခါတ်ဆေးရည်အခံကလဲ ရှိနေလေတော့ ရဲရဲတင်းတင်းဆိုသလိုပင် ခင်ပြုံးရီသည် စိတ်ညို့ခံရသူပမာပင် ဆရာကြီး၏ လီးတန်ကြီးကို ငေးစိုက်၍ ကြည့်နေစဉ်မှာပင် ဆရာကြီး၏ လက်ညှိုးနှင့် လက်မတို့သည် လီးတန်ကြီး၏ အရင်းကိုညှပ်၍ကိုင်ကာ လီးတန်ကြီးကို ခါယမ်း၍ ပြလိုက်

လေတော့ရာ ကြည့်နေသော ခင်ပြုံးရီ၏ မျက်တောင်လေးများသည်ပင် ဝိတ်ကျသွားမလိုဖြစ်သွားရသောကြောင့် သူမသည် မနဲပင် ပြန်၍ဖွင့်ထားလိုက်ရပြီး ခင်ပြုံးရီ၏ ရင်သတ်လေးများမှာ နိမ့်ချီမြင့်ချီဖြင့် အသက်ရှူမြန်၍ လာရလေသည်။

“သမီးတော် ကုတင်ပေါ်သို့ တက်၍ ကုတင်စောင်းတွင်ပက်လက်လှန်လိုက်လေလော့”

ခင်ပြုံးရီသည် ကုတင်အနီးသို့ တိုးကပ်၍သွားပြီး ကုတင်ပေါ်တွင် ပက်လက်လှန်ချကာ ကုတင်စောင်းတွင်တွဲလောင်းချထားသော သူမ၏ ပေါင်လုံးကြီး နှစ်လုံးကို ကား၍ထားလိုက်စဉ်မှာပင် ပေါင်နှစ်လုံးကြားသို့ ဆရာကြီးသည် ရောက်၍ လာတော့သည်။

“သမီးတော် အသင်၏ အင်္ဂါကိုဖြဲ၍ ကျုပ်၏ ခါတ်အင်္ဂါကြီးကိုတေ့လိုက်လေလော့” ဆရာကြီး၏ စကားအဆုံးတွင် ခင်ပြုံးရီ၏လက်လေးတဖက်သည် ဆရာကြီး၏ လီးတံကြီးကို ဆွဲ၍ကိုင်လိုက်သလို ကျန်သူမ၏ လက်လေးတဖက်မှ လက်ညှိုးလက်မတို့သည် သူမ၏ စောက်ပတ် နှုတ်ခမ်းလေးနှစ်ခုကို ဖြဲ၍ပေးလိုက်ကာ လီးတန်ကြီးထိပ်ကို စောက်ပတ်ဝလေးတွင်ထိ၍ တေ့ကာပေးလိုက်ရင်း ခင်ပြုံးရီ၏ မျက်တောင်များသည် စင်း၍ ကျသွားလေတော့သည်။

ဆရာကြီးကလဲ ရှေ့သို့ကုန်းကာ လက်နှစ်ဖက်ကို ခင်ပြုံးရီ၏ ဘေးတဖက်တချက်တွင်ထောက်လျက် သူမ၏ နို့နှစ်လုံးကို တပြန်စီစို့၍ပေးနေတော့ရာ အခွင့်သာခိုက်မှာပင် ခင်ပြုံးရီသည် သူမ၏ လက်တဖက်ဖြင့်ကိုင်ထားသော

ဆရာကြီး၏လီးတန်ကြီးထိပ်ကို သူမဖြဲ၍ပေးထားသော သူမ၏ စောက်ပတ်ဝတွင်လှည့်ပတ်မွှေပေးနေရင်းက လီးတန်ကြီးထိပ်ဖြင့် သူမ၏ စောက်ပတ်ဝရှိ စောက်စေ့လေးကိုပါ ဖိ၍ဖိ၍ ပွတ်ပေးနေမိရာ စောက်ရည်များမှာ ပွက်ကနဲပွက်ကနဲထွက်ကျလာပြီး သူမ၏ ခါးလေးများလည်း ကော့၍ကော့၍ တက်လာလေတော့သည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် ဆရာကြီး၏ လီးတန်ကြီးသည်လည်း သူမ၏လက်လေးထဲမှ ရှေ့သို့ ကျွံ၍ထွက်လာကာ သူမ၏ စောက်ပတ်ထဲသို့တိုး၍ ဝင်သွားလေရာ သူမ၏ လက်လေးကိုဖယ်လိုက်စဉ်ခဏပင် လီးတန်ကြီးသည် ဆက်လက်၍ အာသာဆန္ဒပြင်းပြလျှက်ရှိသော သူမ၏ စောက်ပတ်အတွင်းသားလေးများကို တိုးတိုက်ကာ ဖြည့်ဆည်းရင်း ဝင်သွားလေတော့ရာခင်မြူးမိုးသည် သူမ၏ စောက်ပတ်ကြီးကို ကော့၍ပေးရင်း ရှေ့သို့ငိုက်၍လာသော ဆရာကြီး၏ ခါးကို ဆရာကြီးတစ်ယောက်သူမပေါ်မှပျောက်ကွယ်သွားမည်စိုးသည့်အလား သူမ၏ လက်လေးနှစ်ဖက်ဖြင့် ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆွဲကိုင်ထားမိစဉ်မှာပင် "ပြွတ်..ဖွတ်"ဟူသော အသံဖြင့် လီးတန်ကြီးမှာ သူမ၏ စောက်ခေါင်းထဲသို့ တစ်ဆုံးဝင်သွားလေတော့ရာ "အမလေး..ကျွတ်..ကျွတ်..ကျွတ်"ဟု ခင်မြူးမိုးသည် မချိမဆန့်လေးစုပ်သပ်ရင်း ဆရာကြီးသည် သူမကို နေ့တိုင်း ဓါတ်ကူးပေးပါစေဟူ၍ ဖြတ်ကနဲပင် ဆုတောင်းလိုက်မိပါတော့၏။

xxxxx

ပြီးပါပြီ